

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

<u>Nummer</u>	Inhoud	Bladzijde
	I Mededelingen	
	Hof van Justitie	
	HOF VAN JUSTITIE	
2004/C 7/01	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-4/01 (verzoek van het Employment Tribunal, Croydon om een prejudiciële beslissing): Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis tegen South Bank University („Richtlijn 77/187/EEG — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan — Vervroegd pensioen en aanvullende uitkeringen”)	1
2004/C 7/02	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-008/01 (verzoek van het Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): Assurandør-Societetet tegen Skatteministeriet („Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, A, lid 1, sub f, en B, sub a — Vrijstelling voor diensten verricht door zelfstandige groeperingen die niet tot concurrentievervalsing kan leiden — Vrijstelling van handelingen ter zake van verzekering en van daarmee samenhangende diensten, verricht door assurantiemakelaars en verzekeringsagenten — Schattingen van schade aan motorvoertuigen door vereniging voor rekening van verzekeringsmaatschappijen die lid zijn van deze vereniging”)	2
2004/C 7/03	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-45/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie tegen Finanzamt Gießen („BTW — Artikel 13, A, lid 1, sub b en c, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG — Vrijstellingen — Psychotherapeutische behandelingen verstrekt in een polikliniek van een privaatrechtelijke stichting van algemeen nut door gediplomeerde, niet als arts erkende psychologen — Rechtstreekse werking”)	3

2004/C 7/04	Arrest van het Hof van 6 november 2003 in zaak C-101/01 (verzoek van het Göta hovrätt om een prejudiciële beslissing): Bodil Lindqvist („Richtlijn 95/46/EG — Werkingssfeer — Openbaarmaking van persoonsgegevens op internet — Plaats van openbaarmaking — Begrip doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen — Vrijheid van meningsuiting — Verenigbaarheid met richtlijn 95/46 van verdergaande bescherming van persoonsgegevens door wettelijke regeling van lidstaat”)	3
2004/C 7/05	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-126/01 (verzoek van de cour administrative d’appel de Lyon om een prejudiciële beslissing): Ministre de l’Économie, des Finances et de l’Industrie tegen GEMO SA („Staatssteun — Financiering van openbare destructiedienst door belasting op aankoop van vlees — Uitlegging van artikel 92 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87 EG)”)	4
2004/C 7/06	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-152/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Kyocera Electronics Europe GmbH tegen Hauptzollamt Krefeld („Gemeenschappelijk douanetarief — Douanewaarde — Vaststelling van transactiewaarde — Interests te betalen krachtens financieringsovereenkomst — Daarvan uitgesloten — Voorwaarden — Interests onderscheiden van werkelijk betaalde of te betalen prijs — Aangifte zonder vermelding van verschuldigde of betaalde interests”)	5
2004/C 7/07	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 november 2003 in zaak C-209/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling tegen Finanzamt Nürnberg-Süd („Vrij verkeer van werknemers — Ambtenaren en personeelsleden van Europese Gemeenschappen — Behoud van fiscale woonplaats in lidstaat van herkomst — Inkomstenbelasting — Aftrek van uitgaven voor huishoudhulp”)	5
2004/C 7/08	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-212/01 (verzoek van het Landesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Margarete Unterpertinger, tegen Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter („Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging van mens in kader van uitoefening van medische en paramedische beroepen — Medische expertise”)	6
2004/C 7/09	Arrest van het Hof van 18 november 2003 in zaak C-216/01 (verzoek van het Handelsgericht Wien om een prejudiciële beslissing): Budějovický Budvar, národní podnik tegen Rudolf Ammersin GmbH („Bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen — Bilaterale overeenkomst tussen lidstaat en derde land ter bescherming van aanduidingen van geografische herkomst van dit derde land — Artikelen 28 EG en 30 EG — Verordening (EEG) nr. 2081/92 — Artikel 307 EG — Statenopvolging met betrekking tot verdragen”)	6
2004/C 7/10	Arrest van het Hof van 6 november 2003 in zaak C-243/01 (verzoek van het Tribunale di Ascoli Piceno om een prejudiciële beslissing): Piergiorgio Gambelli e.a. („Recht van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Weddenschappen op sportevenementen, verzameld in lidstaat en via internet verzonden naar andere lidstaat — Verbod onder bedreiging met strafsancities — Wettelijke regeling van lidstaat waarbij recht om weddenschappen in te zamelen aan bepaalde organen is voorbehouden”)	7

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/11	Arrest van het Hof van 25 november 2003 in zaak C-278/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje („Niet-nakoming — Arrest van het Hof waarbij niet-nakoming wordt vastgesteld — Niet-uitvoering — Artikel 228 EG — Geldstraffen — Dwangsom — Kwaliteit van zwemwater — Richtlijn 76/160/EEG”)	7
2004/C 7/12	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-293/00: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Nietigverklaring van beschikking 2000/362/EG van Commissie van 25 mei 2000 betreffende totaalbedrag van financiële bijdrage van Gemeenschap voor uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1997”)	8
2004/C 7/13	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 november 2003 in zaak C-294/01 (verzoek van het Tribunale civile di Bologna om een prejudiciële beslissing): Granarolo SpA tegen Comune di Bologna („Landbouw — Gezondheidsvoorschriften voor productie en in handel brengen van warmtebehandelde melk — Vrij verkeer van goederen — Nationale wet waarin uiterste consumptiedatum wordt voorgeschreven voor bij hoge temperatuur gepasteuriseerde melk”)	9
2004/C 7/14	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-296/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek („Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 90/220/EEG — Genetisch gemodificeerde organismen”)	9
2004/C 7/15	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-307/01 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London om een prejudiciële beslissing): Peter d’Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise („Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging van mens in kader van uitoefening van medische en paramedische beroepen”)	10
2004/C 7/16	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-311/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden („Niet-nakoming — Sociale zekerheid — Artikelen 69 en 71 van verordening (EEG) nr. 1408/71 — Uitkering bij werkloosheid — Grensarbeiders — Behoud van recht op uitkering bij zoeken naar werk in andere lidstaat”)	11
2004/C 7/17	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 november 2003 in zaak C-313/01 (verzoek van de Corte suprema di cassazione om een prejudiciële beslissing): Christine Morgenbesser tegen Consiglio dell’Ordine degli avvocati di Genova („Vrijheid van vestiging — Inschrijving in register van praticanti — Erkenning van diploma’s — Toegang tot gereguleerde activiteiten”)	11
2004/C 7/18	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-340/01 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Carlito Abler e.a. tegen Sodexo MM Catering Gesellschaft mbH, in tegenwoordigheid van: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH („Sociale politiek — Harmonisatie van wetgevingen — Overgang van ondernemingen — Behoud van rechten van werknemers — Richtlijn 77/187/EEG — Werkingsfeer — Overgang — Begrip”)	12

2004/C 7/19	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-356/01: Republiek Oostenrijk tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Ecopuntensysteem voor het transitoverkeer van vrachtwagens door Oostenrijk — Weigering van Commissie om aantal ecopunten voor 2001 te verminderen — Wettigheid”)	12
2004/C 7/20	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-358/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje („Niet-nakoming — Artikel 28 EG — Verbod om in andere lidstaten rechtmatig vervaardigde en in de handel gebrachte producten onder de benaming „limpiador con lejía” („schoonmaakmiddel met bleekwater”) in de handel te brengen wanneer hun gehalte aan actief chloor minder dan 35 g/l bedraagt”)	13
2004/C 7/21	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 16 oktober 2003 in zaak C-363/01 (verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH tegen Deutsche Lufthansa AG („Luchtverkeer — Toegang tot grondafhandelingsmarkt op luchthavens van Gemeenschap — Richtlijn 96/67/EG — Artikel 16 — Vergoeding voor toegang tot luchthavenvoorzieningen — Voorwaarden”)	13
2004/C 7/22	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-413/01 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Franca Ninni-Orasche, tegen Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst („Vrij verkeer van werknemers — Artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) — Begrip „werknemer” — Arbeidsovereenkomst van vooraf bepaalde korte duur — Behoud van hoedanigheid van „werknemer” na beëindiging van arbeidsovereenkomst — Toekenningsvoorwaarden voor sociale voordelen in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 — Studiefinanciering”)	14
2004/C 7/23	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 20 november 2003 in zaak C-416/01 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) tegen Administración General del Estado („Gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker — Herverdeling of overdracht van quota — Uitlegging van verordeningen van de Raad (EEG) nr. 1785/81, (EEG) nr. 193/82 en (EG) nr. 1260/2001 — Besluit van bevoegde autoriteiten van lidstaat om naar aanleiding van goedkeuring van fusie van suikerproducerende ondernemingen herverdeling van suikerproductiequota op te leggen — Openbare verkoping bij opbod — Overdracht van quota onder bezwarende titel”)	14
2004/C 7/24	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-434/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland („Niet-nakoming — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna”)	15
2004/C 7/25	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 6 november 2003 in zaak C-501/01: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Nietigverklaring van beschikking 2001/739/EG van Commissie van 17 oktober 2001 betreffende totaalbedrag van financiële bijdrage van Gemeenschap voor uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1998”)	15

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/26	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 november 2003 in zaak C-42/02 (verzoek van de Ålands förvaltningsdomstol om een prejudiciële beslissing): Diana Elisabeth Lindman („Vrij verrichten van diensten — Loterijbriefjes — Bedrag gewonnen bij in andere lidstaat georganiseerd kansspel — Inkomstenbelasting — Belasting op kansspelen — Bijzondere regeling van Ålandseilanden”)	16
2004/C 7/27	Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 6 november 2003 in de gevoegde zaken C-78/02 tot en met C-80/02 (verzoeken van het Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Elliniko Dimosio tegen Maria Karageorgou (C-78/02), Katina Petrova (C-79/02) en Loukas Vlachos (C-80/02) („Zesde BTW-richtlijn — Artikel 21, punt 1, sub c — Belastingplichtigen — Persoon die belasting op factuur vermeldt — Belasting ten onrechte door niet-belastingplichtige betaald en op door hem opgestelde factuur vermeld”)	16
2004/C 7/28	Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 13 november 2003 in zaak C-153/02 (verzoek van de Giudice di pace di Genova om een prejudiciële beslissing): Valentina Neri tegen European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) („Vrijheid van vestiging — Erkenning van diploma's — Diploma afgegeven door in lidstaat gevestigde universiteit — In andere lidstaat en door andere onderwijsinstelling verstrekt onderwijs ter voorbereiding van diploma”)	17
2004/C 7/29	Beschikking van het Hof (Vierde kamer) van 17 oktober 2003 in zaak C-35/02 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Landeszahnärztekammer Hessen tegen Markus Vogel (Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Richtlijnen 78/686/EEG en 78/687/EEG — Beoefening van tandheelkunde door arts)	17
2004/C 7/30	Beschikking van het Hof van 11 juli 2003 in zaak C-161/03 (prejudiciële vraag van de Commission de conciliation et d'expertise douanière), Administration des douanes tegen Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM) en SAMSUNG Electronics France („Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof”)	18
2004/C 7/31	Zaak C-442/03 P: Hogere voorziening, op 20 oktober 2003 ingesteld door P&O European Ferries (Vizcaya) SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid) van 5 augustus 2003 in de gevoegde zaken T-116/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, ondersteund door Diputación Foral de Vizcaya, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-118/01, Diputación Foral de Vizcaya, ondersteund door P&O European Ferries (Vizcaya) SA, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	18
2004/C 7/32	Zaak C-447/03: Beroep, op 22 oktober 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Italiaanse Republiek	19
2004/C 7/33	Zaak C-451/03: Verzoek van de Corte d'Appello di Milano, Eerste Civiele Kamer van 15 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. tegen notaris Giuseppe Calafiori en het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door de procureur-generaal bij de Corte d'Appello di Milano	20

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/34	Zaak C-452/03: Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, van 17 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd en Commissioners of Customs and Excise	21
2004/C 7/35	Zaak C-453/03: Verzoek van de High Court of Justice, (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) van 23 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The queen op verzoek van 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brincombe (partner in een vennootschap), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd en 1) The Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency	22
2004/C 7/36	Zaak C-456/03: Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek	22
2004/C 7/37	Zaak C-457/03: Verzoek van het Tribunale di Bergamo van 3 augustus 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo Agea (Agenzia Erogazione in Agricoltura) tegen Coop Latte 2005 scarl	23
2004/C 7/38	Zaak C-458/03: Verzoek van het Autonome Sektion für die Provinz Bozen van 27 september 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Parking Brixen GmbH en Gemeente Brixen en Stadtwerke Brixen A.G.	23
2004/C 7/39	Zaak C-459/03: Beroep, op 30 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	24
2004/C 7/40	Zaak C-461/03: Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 24 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gaston Schul Douane-Expéditeur B.V. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ..	24
2004/C 7/41	Zaak C-464/03: Beroep, op 4 november 2003 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	24
2004/C 7/42	Zaak C-468/03: Verzoek van het VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre van 29 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Overland Footwear Ltd en The Commissioners of Customs and Excise	25
2004/C 7/43	Zaak C-474/03: Beroep, op 17 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek	25
2004/C 7/44	Zaak C-479/03: Beroep, op 18 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	26

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/45	Zaak C-481/03: Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg	26
2004/C 7/46	Zaak C-482/03: Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland	27
2004/C 7/47	Zaak C-483/03: Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland	27
2004/C 7/48	Doorhaling van zaak C-62/02	27
2004/C 7/49	Doorhaling van zaak C-163/02	28
2004/C 7/50	Doorhaling van zaak C-326/02	28
GERECHT VAN EERSTE AANLEG		
2004/C 7/51	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2003 in zaak T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG en 82 EG) — Impulsijns — Terbeschikkingstelling van vrieskisten aan detailhandelaren — Exclusiviteitsbeding — Hinderpalen voor toegang tot de markt — Eigendomsrechten — Artikel 222 EG-Verdrag (thans artikel 295 EG)”	29
2004/C 7/52	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 30 september 2003 in de gevoegde zaken T-191/98 en T-212/98 tot en met T-214/98: Atlantic Container Line AB e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Lijnvaartconferenties — Verordening (EEG) nr. 4056/86 — Groepsvrijstelling — Individuele ontheffing — Collectieve machtspositie — Misbruik — Dienstencontracten — Toetreding tot conferentie — Aantasting van mededingingsstructuur — Intrekking van groepsvrijstelling — Geldboeten — Rechten van verdediging”)	29
2004/C 7/53	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 2003 in zaak T-148/00: The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Staatssteun — Compenserende heffing — Wijze van financiering van steunmaatregelen — Communautaire steunregeling voor katoen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voor beroep vatbare handelingen — Weigering van Commissie om niet-nakomingsprocedure voort te zetten — Beginsel van autonomie van beroepsmogelijkheden”)	30
2004/C 7/54	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 21 oktober 2003 in zaak T-368/00: General Motors Nederland BV en Opel Nederland BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Mededinging — Distributie van auto's — Artikel 81 EG — Verordeningen (EEG) nr. 123/85 en (EG) nr. 1475/95 — Markt afscherming — Algemene strategie ter beperking van export — Restrictief leveringsbeleid — Restrictief bonusstelsel — Exportverbod — Geldboete — Zwaarte en duur van inbreuk — Evenredigheid — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten”)	30

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/55	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 16 oktober 2003 in zaak T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen („Beroep tot nietigverklaring — Toegang tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom — Weigering — Auteursregel — Misbruik van bevoegdheid”)	31
2004/C 7/56	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2003 in zaak T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd en Zhejiang Yankon Group Co. Ltd tegen Raad van de Europese Unie („Dumping — Bepaling van normale waarde — Marktvoorwaarden — Vergelijkbaar land — Artikel 2, lid 7, van verordening (EG) nr. 384/96”)	31
2004/C 7/57	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2003 in zaak T-279/01: Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)	32
2004/C 7/58	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 21 oktober 2003 in zaak T-302/01: Gerhard Birkhoff tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij Statuut — Stopzetting van betaling van toelage voor ten laste komend meerderjarig kind dat gebrekkig is of aan ernstige ziekte lijdt — Gewettigd vertrouwen)	32
2004/C 7/59	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 22 oktober 2003 in zaak T-311/01: Les Éditions Albert René tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) („Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder gemeenschapsmerk ASTERIX — Aanvraag voor inschrijving als gemeenschapsmerk van beeldmerk dat woord „starix” bevat — Relatieve weigeringsgronden — Artikel 8, leden 1, sub b, en 5, van verordening (EG) nr. 40/94”)	33
2004/C 7/60	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2003 in zaak T-24/02: Maddalena Lebedef-Caponi tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)	33
2004/C 7/61	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 23 oktober 2003 in zaak T-25/02: Michel Sautet tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)	33
2004/C 7/62	Arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 21 oktober 2003 in zaak T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV tegen Raad van de Europese Unie (Richtlijn 70/524/EEG — Communautaire vergunning, gebonden aan persoon die verantwoordelijk is voor in verkeer brengen, voor toevoegingsmiddel in diervoeding — Overgangsregeling — Intrekking van vergunning — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voorwaarden voor intrekking — Voorzorgsbeginsel — Beginsel van gelijke behandeling, rechtszekerheid, behoorlijk bestuur en goede trouw)	34
2004/C 7/63	Beschikking van de president van het Gerecht van eerste aanleg van 9 juli 2003 in zaak T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (Kort geding — Spoedeisendheid — Geen)	34

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/64	Zaak T-343/03: Beroep, op 8 oktober 2003 ingesteld door Deutsche Post AG en Securicor Omega Express Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	34
2004/C 7/65	Zaak T-347/03: Beroep, op 9 oktober 2003 ingesteld door Eugénio Branco, Lda., vennootschap in vereffening, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ..	35
2004/C 7/66	Zaak T-349/03: Beroep, op 13 oktober 2003 ingesteld door Corsica Ferries France tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2004/C 7/67	Zaak T-350/03: Beroep, op 13 oktober 2003 ingesteld door Wirtschaftskammer Kärnten en best connect Ampere Strompool GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	36
2004/C 7/68	Zaak T-351/03: Beroep, op 10 oktober 2003 ingesteld door Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	37
2004/C 7/69	Zaak T-352/03: Beroep, op 15 oktober 2003 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	38
2004/C 7/70	Zaak T-353/03: Beroep, op 14 oktober 2003 ingesteld door Inge-Lise Nielsen tegen Raad van de Europese Unie	38
2004/C 7/71	Zaak T-354/03: Beroep, op 20 oktober 2003 ingesteld door Gemma Reggimenti tegen Europees Parlement	38
2004/C 7/72	Zaak T-357/03: Beroep, op 23 oktober 2003 ingesteld door Bruno Gollnisch e.a. tegen Europees Parlement	39
2004/C 7/73	Zaak T-358/03: Beroep, op 17 oktober 2003 ingesteld door Siegfried Krahl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	39
2004/C 7/74	Zaak T-359/03: Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door GRAFTECH INTERNATIONAL LTD tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	40
2004/C 7/75	Zaak T-361/03: Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door P. Vanlangendonck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	41
2004/C 7/76	Zaak T-368/03: Beroep, op 4 november 2003 ingesteld door Rafaël de Bustamante Tello tegen de Raad van de Europese Unie	41

<u>Nummer</u>	Inhoud (vervolg)	Bladzijde
2004/C 7/77	Zaak T-369/03: Beroep, op 29 oktober 2003 ingesteld door Arizona Chemical BV, Eastman Belgium BVBA, Resinall Europe BVBA en Cray Valley Iberica SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	42
2004/C 7/78	Zaak T-372/03: Beroep, op 10 november 2003 ingesteld door Y. Mahieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen	42
2004/C 7/79	Doorhaling van zaak T-68/02	43
2004/C 7/80	Doorhaling van zaak T-131/02	43
2004/C 7/81	Doorhaling van zaak T-159/02	43
2004/C 7/82	Doorhaling van zaak T-162/03	43

II *Vorbereidende besluiten*

.....

III *Bekendmakingen*

2004/C 7/83	Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i> PB C 304 van 13.12.2003	44
-------------	--	----

I

(Mededelingen)

HOF VAN JUSTITIE

HOF VAN JUSTITIE

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 november 2003

in zaak C-4/01 (verzoek van het Employment Tribunal, Croydon om een prejudiciële beslissing): Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis tegen South Bank University ⁽¹⁾

(„Richtlijn 77/187/EEG — Behoud van rechten van werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan — Vervroegd pensioen en aanvullende uitkeringen”)

(2004/C 7/01)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-4/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Employment Tribunal, Croydon (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Serene Martin, Rohit Daby, Brian Willis en South Bank University, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 3 van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB L 61, blz. 26), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet

(rapporteur), kamerpresident, R. Schintgen, C. Gulmann, F. Macken en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Rechten die verbonden zijn aan ontslag of vervroegd pensioen in overleg met de werkgever, vallen onder het begrip „rechten en verplichtingen” in artikel 3, lid 1, van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan.
- 2) Vervroegde pensioenen, alsmede uitkeringen die bedoeld zijn om de voorwaarden van een vervroegde pensionering te verbeteren, die in geval van een tussen werknemer en werkgever overeengekomen vervroegd pensioen worden uitbetaald aan werknemers vanaf een bepaalde leeftijd, zoals de in het hoofdgeding aan de orde zijnde uitkeringen, zijn geen ouderdomsuitkeringen, invaliditeitsuitkeringen of uitkeringen aan nagelaten betrekkingen uit hoofde van voor één of meer bedrijfstakken geldende aanvullende stelsels van sociale voorzieningen zoals bedoeld in artikel 3, lid 3, van richtlijn 77/187.

Artikel 3 van deze richtlijn moet aldus worden uitgelegd dat aan de toekenning van een dergelijk vervroegd pensioen verbonden verplichtingen die voortvloeien uit een arbeidsovereenkomst, een arbeidsverhouding of een collectieve overeenkomst waardoor de vervreemder ten aanzien van de betrokken werknemers is gebonden, op de verkrijger overgaan onder de voorwaarden en binnen de grenzen van dat artikel, ongeacht of die verplichtingen hun oorsprong vinden in handelingen van de overheid of door dergelijke handelingen worden geïmplementeerd en ongeacht de daartoe vastgestelde praktische uitvoeringsregels.

- 3) Artikel 3 van richtlijn 77/187 staat eraan in de weg dat de verkrijger de werknemers van een overgegangene instelling minder gunstige voorwaarden aanbiedt dan de voorwaarden die de vervreemder ter zake van vervroegd pensioen op hen toepaste, en dat die werknemers die voorwaarden aanvaardden, wanneer deze voorwaarden eenvoudig op één lijn worden gebracht met de op het tijdstip van de overgang voor de overige werknemers van de verkrijger geldende voorwaarden, behalve wanneer de voorheen door de vervreemder gehanteerde gunstiger voorwaarden berusten op een collectieve overeenkomst die rechtens niet meer van toepassing is op de werknemers van de overgegangene instelling, gelet op de in artikel 3, lid 2, gestelde voorwaarden.
- 4) Wanneer de verkrijger in strijd met de bij artikel 3 van richtlijn 77/187 gestelde verplichtingen van openbare orde aan werknemers van de overgegangene instelling een minder gunstig vervroegd pensioen heeft aangeboden dan waarop zij in het kader van hun arbeidsovereenkomst met de vervreemder recht hadden en zij dit vervroegd pensioen hebben geaccepteerd, is het aan de verkrijger om de nodige compensatie te verlenen om te komen tot de voorwaarden voor vervroegd pensioen die in de arbeidsverhouding met de vervreemder golden.

(¹) PB C 61 van 24.2.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-008/01 (verzoek van het Østre Landsret om een prejudiciële beslissing): Assurandør-Societetet tegen Skatteministeriet (¹)

(„Zesde BTW-richtlijn — Artikel 13, A, lid 1, sub f, en B, sub a — Vrijstelling voor diensten verricht door zelfstandige groeperingen die niet tot concurrentievervalsing kan leiden — Vrijstelling van handelingen ter zake van verzekering en van daarmee samenhangende diensten, verricht door assurantiemakelaars en verzekeringsagenten — Schattingen van schade aan motorvoertuigen door vereniging voor rekening van verzekeringsmaatschappijen die lid zijn van deze vereniging”)

(2004/C 7/02)

(Procestaal: Deens)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

het aldaar aanhangig geding tussen Assurandør-Societetet, optredend voor Taksatorringen, en Skatteministeriet, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 1, sub f, en B, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en S. von Bahr (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 13, B, sub a, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat schattingen van schade aan motorvoertuigen die voor rekening van haar leden worden verricht door een vereniging van verzekeringsmaatschappijen, noch handelingen ter zake van verzekering zijn, noch daarmee samenhangende diensten, verricht door assurantiemakelaars en verzekeringsagenten.
- 2) Artikel 13, A, lid 1, sub f, van de Zesde richtlijn (77/388) moet aldus worden uitgelegd dat vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde op basis van deze bepaling moet worden geweigerd aan een vereniging als die in het hoofdgeding, die aan alle andere voorwaarden van deze bepaling voldoet, indien er een reëel gevaar bestaat dat de vrijstelling op zich op korte termijn of in de toekomst tot concurrentievervalsing kan leiden.
- 3) Een nationale wetgeving die de mogelijkheid biedt om een tijdelijke vrijstelling, als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, te verlenen wanneer twijfel bestaat over de vraag of deze in de toekomst tot concurrentievervalsing kan leiden, is verenigbaar met artikel 13, A, lid 1, sub f, van de Zesde richtlijn (77/388), op voorwaarde dat de vrijstelling wordt verlengd zolang de betrokkene voldoet aan de voorwaarden van deze bepaling.
- 4) De omstandigheid dat de grote verzekeringsmaatschappijen de schattingen van schade aan motorvoertuigen door hun eigen experts laten verrichten, waardoor zij aan heffing van belasting over de toegevoegde waarde over deze diensten ontkomen, heeft geen invloed op de beantwoording van de eerste tot en met de derde vraag.

(¹) PB C 61 van 24.2.2001.

In zaak C-8/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Østre Landsret (Denemarken), in

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 6 november 2003**

in zaak C-45/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie tegen Finanzamt Gießen ⁽¹⁾

(„BTW — Artikel 13, A, lid 1, sub b en c, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG — Vrijstellingen — Psychotherapeutische behandelingen verstrekt in een polikliniek van een privaatrechtelijke stichting van algemeen nut door gediplomeerde, niet als arts erkende psychologen — Rechtstreekse werking”)

(2004/C 7/03)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-45/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesfinanzhof (Duitsland), in het aldaar aanhangig geding tussen Christoph-Dornier-Stiftung für Klinische Psychologie en Finanzamt Gießen, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 1, sub b en c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, P. Jann en A. Rosas (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) De psychotherapeutische behandelingen die in de polikliniek van een privaatrechtelijke stichting worden verstrekt door gediplomeerde psychologen die niet de hoedanigheid van arts hebben, vallen niet onder het begrip „handelingen die [...] nauw samenhangen” met ziekenhuisverpleging of medische verzorging in de zin van artikel 13, A, lid 1, sub b, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, behalve wanneer deze prestaties daadwerkelijk worden verstrekt als nevenprestatie bij de ziekenhuisverpleging of de medische verzorging van de ontvangers ervan, die de hoofdprestatie vormt. De in deze bepaling opgenomen term „medische verzorging” moet echter aldus worden uitgelegd, dat hij alle in lid 1, sub c, bedoelde gezondheidskundige verzorging van de mens omvat, met name de prestaties die worden verricht door personen die niet de hoedanigheid van arts hebben, doch die paramedische diensten leveren, zoals psychotherapeutische behandelingen door gediplomeerde psychologen.

- 2) De erkenning van een inrichting in de zin van artikel 13, A, lid 1, sub b, van de Zesde richtlijn 77/388 veronderstelt geen formele erkenningsprocedure en de erkenning hoeft niet noodzakelijkerwijs voort te vloeien uit nationale fiscale bepalingen. Wanneer de nationale erkenningsvoorschriften beperkingen bevatten die de grenzen overschrijden van de beoordelingsvrijheid die de lidstaten krachtens deze bepaling genieten, staat het aan de nationale rechter om, gelet op alle relevante gegevens, te bepalen of een belastingplichtige niettemin moet worden beschouwd als een „andere naar behoren erkende inrichting van dezelfde aard” in de zin van deze bepaling.
- 3) Aangezien de in artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn 77/388 bedoelde vrijstelling niet afhangt van de rechtsvorm van de belastingplichtige die de daarin vermelde medische of paramedische handelingen verricht, komen psychotherapeutische behandelingen die door een privaatrechtelijke stichting worden verstrekt door psychotherapeuten die bij haar in dienst zijn, voor deze vrijstelling in aanmerking.
- 4) In omstandigheden als die van het hoofdgeding kan artikel 13, A, lid 1, sub b en c, van de Zesde richtlijn door een belastingplichtige voor een nationale rechter worden ingeroepen teneinde zich te verzetten tegen de toepassing van een nationale regeling die onverenigbaar is met deze bepaling.

⁽¹⁾ PB C 134 van 5.5.2001.

ARREST VAN HET HOF**van 6 november 2003**

in zaak C-101/01 (verzoek van het Göta hovrätt om een prejudiciële beslissing): Bodil Lindqvist ⁽¹⁾

(„Richtlijn 95/46/EG — Werkingssfeer — Openbaarmaking van persoonsgegevens op internet — Plaats van openbaarmaking — Begrip doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen — Vrijheid van meningsuiting — Verenigbaarheid met richtlijn 95/46 van verdergaande bescherming van persoonsgegevens door wettelijke regeling van lidstaat”)

(2004/C 7/04)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-101/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Göta hovrätt (Zweden), in de aldaar dienende strafzaak tegen Bodil Lindqvist, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen

in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB L 281, blz. 31), heeft het Hof, samengesteld als volgt: P. Jann, president van de Eerste kamer, waarnemend voor de president, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, kamerpresidenten, D. A. O. Edward (rapporteur) en J.-P. Puissochet, F. Macken en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het vermelden van verschillende personen op een internetpagina met hun naam of anderszins, bijvoorbeeld met hun telefoonnummer of informatie over hun werksituatie en hun liefhebberijen, is aan te merken als een „geheel of gedeeltelijk geautomatiseerde verwerking van persoonsgegevens” in de zin van artikel 3, lid 1, van richtlijn 95/46 van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens.
- 2) Een dergelijke verwerking van persoonsgegevens valt onder geen van de uitzonderingen van artikel 3, lid 2, van richtlijn 95/46.
- 3) De vermelding van het feit dat iemand zijn voet heeft bezeerd en met gedeeltelijk ziekteverlof is, is een persoonsgegeven betreffende de gezondheid in de zin van artikel 8, lid 1, van richtlijn 95/46.
- 4) Van „doorgifte van gegevens naar een derde land” in de zin van artikel 25 van richtlijn 95/46 is geen sprake wanneer een persoon in een lidstaat persoonsgegevens plaatst op een internetpagina die is opgeslagen bij een in dezelfde of in een andere lidstaat gevestigde natuurlijke of rechtspersoon bij wie de website is ondergebracht waarop de pagina kan worden geraadpleegd, en deze persoonsgegevens aldus toegankelijk maakt voor eenieder die een internetverbinding tot stand brengt, met inbegrip van personen die zich in derde landen bevinden.
- 5) De bepalingen van richtlijn 95/46 bevatten als zodanig geen beperking die in strijd is met het algemene beginsel van vrijheid van meningsuiting of met andere in de Europese Unie geldende rechten en vrijheden die onder meer overeenkomen met artikel 10 van het op 4 november 1950 te Rome ondertekende Europees verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Het staat aan de nationale autoriteiten en rechterlijke instanties die belast zijn met de toepassing van de nationale regeling tot omzetting van richtlijn 95/46, een juist evenwicht te verzekeren tussen de betrokken rechten en belangen, met inbegrip van de door de communautaire rechtsorde beschermde grondrechten.
- 6) De maatregelen van de lidstaten om de bescherming van de persoonsgegevens te waarborgen, moeten stroken met zowel de bepalingen van richtlijn 95/46 als haar doel dat erin bestaat een evenwicht tussen het vrije verkeer van de persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer te verzekeren. Daarentegen verzet niets zich ertegen dat een lidstaat de

draagwijdte van de nationale wettelijke regeling tot omzetting van de bepalingen van richtlijn 95/46 uitbreidt tot niet onder de werkingssfeer daarvan vallende gebieden, voorzover geen enkele andere bepaling van gemeenschapsrecht daaraan in de weg staat.

(¹) PB C 118 van 21.4.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-126/01 (verzoek van de cour administrative d'appel de Lyon om een prejudiciële beslissing): Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie tegen GEMO SA (¹)

(„Staatssteun — Financiering van openbare destructiedienst door belasting op aankoop van vlees — Uitlegging van artikel 92 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87 EG)”)

(2004/C 7/05)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-126/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Cour administrative d'appel de Lyon (Frankrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Ministre de l'Économie, des Finances et de l'Industrie en GEMO SA, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 92 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87 EG), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), R. Schintgen, F. Macken en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 92, lid 1, EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 87, lid 1, EG) moet aldus worden uitgelegd dat een regeling zoals die in het hoofdgeding, waarbij voor de veehouders en de slachthuizen de ophaling en verwijdering van dierlijke kadavers en slachtafval kosteloos wordt verricht, als staatssteun moet worden aangemerkt.

(¹) PB C 134 van 5.5.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-152/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Kyocera Electronics Europe GmbH tegen Hauptzollamt Krefeld ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijk douanetarief — Douanewaarde — Vaststelling van transactiewaarde — Interests te betalen krachtens financieringsovereenkomst — Daarvan uitgesloten — Voorwaarden — Interests onderscheiden van werkelijk betaalde of te betalen prijs — Aangifte zonder vermelding van verschuldigde of betaalde interests”)

(2004/C 7/06)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-152/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesfinanzhof (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Kyocera Electronics Europe GmbH en Hauptzollamt Krefeld, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 3, lid 2, sub a, van verordening (EEG) nr. 1495/80 van de Commissie van 11 juni 1980 betreffende de toepassing van sommige bepalingen van verordening (EEG) nr. 1224/80 van de Raad inzake de douanewaarde van de goederen (PB L 154, blz. 14), zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 220/85 van de Commissie van 29 januari 1985 (PB L 25, blz. 7), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: P. Jann, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, C. W. A. Timmermans (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: R. Grass, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 3, lid 2, sub a, van verordening (EEG) nr. 1495/80 van de Commissie van 11 juni 1980 betreffende de toepassing van sommige bepalingen van verordening (EEG) nr. 1224/80 van de Raad inzake de douanewaarde van de goederen, zoals gewijzigd bij verordening (EEG) nr. 220/85 van de Commissie van 29 januari 1985, moet aldus worden uitgelegd dat interests ook dan onderscheiden zijn van de prijs van de goederen, wanneer de douaneautoriteiten op het moment van de aanvaarding van de douaneaangifte alleen beschikken over de factuur met de nettoprijs van de goederen, en hieruit — evenmin als uit de aangifte inzake de douanewaarde — expliciet noch impliciet blijkt dat de koper in het kader van de betrokken import aan de verkoper interests heeft betaald of moet betalen.

⁽¹⁾ PB C 186 van 30.6.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 13 november 2003

in zaak C-209/01 (verzoek van het Bundesfinanzhof om een prejudiciële beslissing): Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling tegen Finanzamt Nürnberg-Süd ⁽¹⁾

(„Vrij verkeer van werknemers — Ambtenaren en personeelsleden van Europese Gemeenschappen — Behoud van fiscale woonplaats in lidstaat van herkomst — Inkomstenbelasting — Aftrek van uitgaven voor huishoudhulp”)

(2004/C 7/07)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-209/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesfinanzhof (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Theodor Schilling, Angelika Fleck-Schilling en Finanzamt Nürnberg-Süd, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) en artikel 14, eerste alinea, van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en S. von Bahr (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 13 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) juncto artikel 14 van het Protocol betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen verzet zich ertegen dat uit Duitsland afkomstige ambtenaren van de Europese Gemeenschappen die in Luxemburg wonen en werken als ambtenaar en in deze lidstaat uitgaven voor een huishoudhulp hebben gedaan, deze uitgaven niet mogen aftrekken van hun in Duitsland belastbare inkomsten omdat de voor de huishoudhulp betaalde bijdragen niet werden betaald aan de Duitse wettelijke pensioenverzekering, maar aan de Luxemburgse.

⁽¹⁾ PB C 212 van 28.7.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-212/01 (verzoek van het Landesgericht Innsbruck om een prejudiciële beslissing): Margarete Unterpertinger, tegen Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter⁽¹⁾

(„Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging van mens in kader van uitoefening van medische en paramedische beroepen — Medische expertise”)

(2004/C 7/08)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-212/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Landesgericht Innsbruck (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Margarete Unterpertinger, en Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), en de rechtspraak van het Hof, met name het arrest van 14 september 2000, D. (C-384/98, Jurispr. blz. I-6795), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward en A. La Pergola, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de in die bepaling neergelegde vrijstelling van BTW niet van toepassing is op de werkzaamheid van een arts bestaande in de opstelling van een deskundigenrapport over iemands gezondheidstoestand teneinde te bepalen of een verzoek om een invaliditeitsuitkering gegrond is of niet. De omstandigheid dat de medisch deskundige is aangewezen door een rechterlijke instantie of door een pensioenverzekeringsinstelling maakt daarbij geen verschil.

⁽¹⁾ PB C 212 van 28.7.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 18 november 2003

in zaak C-216/01 (verzoek van het Handelsgericht Wien om een prejudiciële beslissing): Budějovický Budvar, národní podnik tegen Rudolf Ammersin GmbH⁽¹⁾

(„Bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen — Bilaterale overeenkomst tussen lidstaat en derde land ter bescherming van aanduidingen van geografische herkomst van dit derde land — Artikelen 28 EG en 30 EG — Verordening (EEG) nr. 2081/92 — Artikel 307 EG — Statenopvolging met betrekking tot verdragen”)

(2004/C 7/09)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-216/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Handelsgericht Wien (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Budějovický Budvar, národní podnik en Rudolf Ammersin GmbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 28 EG, 30 EG en 307 EG alsmede verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen (PB L 208, blz. 1), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 535/97 van de Raad van 17 maart 1997 (PB L 83, blz. 3), heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans (rapporteur), C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric, en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 18 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 28 EG en verordening (EEG) nr. 2081/92 van de Raad van 14 juli 1992 inzake de bescherming van geografische aanduidingen en oorsprongsbenamingen van landbouwproducten en levensmiddelen, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 535/97 van de Raad van 17 maart 1997, verzetten zich niet tegen de toepassing van een bepaling van een tussen een lidstaat en een derde Staat gesloten bilateraal verdrag, die aan een eenvoudige en indirecte geografische-herkomstaanduiding van dit derde land in de invoerende lidstaat een van elk gevaar voor misleiding onafhankelijke bescherming verleent die het mogelijk maakt de invoer van een goed dat in een andere lidstaat rechtmatig in de handel is gebracht, te verhinderen.
- 2) Artikel 28 EG verzet zich tegen de toepassing van een bepaling van een tussen een lidstaat en een derde land gesloten bilateraal verdrag, die aan een benaming die in dit land noch direct noch indirect verwijst naar de geografische herkomst van het product dat zij aanduidt, in de invoerende lidstaat een van elk gevaar

voor misleiding onafhankelijke bescherming verleent die het mogelijk maakt de invoer van een goed dat in een andere lidstaat rechtmatig in de handel is gebracht, te verhinderen.

- 3) Artikel 307, eerste alinea, EG moet aldus worden uitgelegd dat het een rechter van een lidstaat toestaat, behoudens het door hem aan de hand van onder meer de gegevens uit dit arrest te verrichten onderzoek, bepalingen toe te passen van bilaterale verdragen als die welke in het hoofdgeding aan de orde zijn, die zijn gesloten tussen deze Staat en een derde land en een benaming van dit derde land beschermen, ook al blijken deze bepalingen in strijd te zijn met het Verdrag, op grond dat het gaat om een verplichting die voortvloeit uit verdragen die zijn gesloten vóór de datum van toetreding van de betrokken lidstaat tot de Europese Unie. Totdat met een van de in artikel 307, tweede alinea, EG bedoelde middelen eventuele onverenigbaarheden tussen een vóór die toetreding gesloten verdrag en het EG-Verdrag kunnen worden opgeheven, machtigt de eerste alinea van genoemd artikel deze Staat, een dergelijk verdrag te blijven toepassen voorzover dit verplichtingen omvat waaraan hij volkenrechtelijk nog steeds gebonden is.

(¹) PB C 245 van 1.9.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 6 november 2003

in zaak C-243/01 (verzoek van het Tribunale di Ascoli Piceno om een prejudiciële beslissing): Piergiorgio Gambelli e.a. (¹)

(„Recht van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Weddenschappen op sportevenementen, verzameld in lidstaat en via internet verzonden naar andere lidstaat — Verbod onder bedreiging met strafsancities — Wettelijke regeling van lidstaat waarbij recht om weddenschappen in te zamelen aan bepaalde organen is voorbehouden”)

(2004/C 7/10)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-243/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale di Ascoli Piceno

(Italië), in de aldaar dienende strafzaak tegen Piergiorgio Gambelli e.a., om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 43 EG en 49 EG, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, P. Jann, C. W. A. Timmermans en J. N. Cunha Rodrigues, kamerpresidenten, D. A. O. Edward (rapporteur), R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Een nationale regeling op grond waarvan het onder bedreiging met strafsancities verboden is om zonder een door de betrokken lidstaat verleende concessie of vergunning activiteiten te verrichten op het gebied van het inzamelen, het aannemen, het registreren en het verzenden van voorgestelde weddenschappen op met name sportevenementen, vormt een beperking van de vrijheid van vestiging en het vrij verrichten van diensten van respectievelijk de artikelen 43 EG en 49 EG. Het staat aan de verwijzende rechter, na te gaan of een dergelijke regeling, gelet op de wijze waarop zij in concreto wordt toegepast, daadwerkelijk beantwoordt aan de ter rechtvaardiging ervan aangevoerde doelstellingen en of de uit die regeling voortvloeiende beperkingen, gelet op deze doelstellingen, niet onevenredig zijn.

(¹) PB C 245 van 1.9.2001.

ARREST VAN HET HOF

van 25 november 2003

in zaak C-278/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje (¹)

(„Niet-nakoming — Arrest van het Hof waarbij niet-nakoming wordt vastgesteld — Niet-uitvoering — Artikel 228 EG — Geldstraffen — Dwangsom — Kwaliteit van zwemwater — Richtlijn 76/160/EEG”)

(2004/C 7/11)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-278/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valero Jordana) tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: S. Ortiz Vaamonde), betreffende een verzoek

aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk Spanje, door in strijd met de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 4 van richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater (PB 1976, L 31, blz. 1), niet de nodige maatregelen te treffen om de kwaliteit van de zwem-binnenwateren op het Spaanse grondgebied in overeenstemming te brengen met de ingevolge artikel 3 van deze richtlijn vastgestelde grenswaarden, het arrest van het Hof van 12 februari 1998, Commissie/Spanje (C-92/96, Jurispr. blz. I-505), niet heeft uitgevoerd en daardoor de krachtens artikel 228 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, alsmede om het Koninkrijk Spanje te gelasten, de Commissie op de rekening „eigen middelen van de Europese Gemeenschap” een dwangsom van 45 600 euro te betalen per dag die het in gebreke blijft met het treffen van de maatregelen die noodzakelijk zijn ter uitvoering van voormeld arrest Commissie/Spanje, vanaf de dag waarop het arrest in de onderhavige zaak zal worden gewezen tot de dag waarop het arrest Commissie/Spanje zal zijn uitgevoerd, heeft het Hof, samengesteld als volgt: V. Skouris, president, C. W. A. Timmermans, C. Gulmann en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), kamerpresidenten, D. A. O. Edward, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 25 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 november 2003

**in zaak C-293/00: Koninkrijk der Nederlanden tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen** ⁽¹⁾

(„Nietigverklaring van beschikking 2000/362/EG van Commissie van 25 mei 2000 betreffende totaalbedrag van financiële bijdrage van Gemeenschap voor uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1997”)

(2004/C 7/12)

(Procestaal: Nederlands)

- 1) Door in strijd met de verplichtingen die op hem rusten krachtens artikel 4 van richtlijn 76/160/EEG van de Raad van 8 december 1975 betreffende de kwaliteit van het zwemwater, niet de nodige maatregelen te treffen om de kwaliteit van de zwem-binnenwateren op het Spaanse grondgebied in overeenstemming te brengen met de ingevolge artikel 3 van deze richtlijn vastgestelde grenswaarden, heeft het Koninkrijk Spanje niet alle maatregelen genomen die noodzakelijk zijn ter uitvoering van het arrest van het Hof van 12 februari 1998, Commissie/Spanje (C-92/96), en daardoor niet voldaan aan de krachtens artikel 228 EG op hem rustende verplichtingen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt veroordeeld, de Commissie van de Europese Gemeenschappen op de rekening „eigen middelen van de Europese Gemeenschap” een dwangsom te betalen van 624 150 euro per jaar en per 1 % van de badzones in de Spaanse binnenwateren waarvan voor het desbetreffende jaar zal worden vastgesteld dat zij niet in overeenstemming zijn met de ingevolge richtlijn 76/160 vastgestelde grenswaarden, vanaf de vaststelling van de kwaliteit van het zwemwater die tijdens het eerste badseizoen volgend op de uitspraak van het onderhavige arrest zal zijn bereikt, tot het jaar waarin het genoemde arrest Commissie/Spanje volledig zal zijn uitgevoerd.
- 3) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

In zaak C-293/00, Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: A. Fierstra, C. Wissels en J.G.M. van Bakel), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. van Rijn), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2000/362/EG van de Commissie van 25 mei 2000 betreffende het totaalbedrag van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1997 (PB L 129, blz. 33), voorzover bij de bepaling van het totaalbedrag van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in 1997 in Nederland een korting van 25 % op de aan veehouders betaalde schadeloosstelling wordt toegepast, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten.

(1) PB C 245 van 1.9.2001.

(1) PB C 335 van 25.11.2000.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 13 november 2003**

in zaak C-294/01 (verzoek van het Tribunale civile di Bologna om een prejudiciële beslissing): Granarolo SpA tegen Comune di Bologna⁽¹⁾

(„Landbouw — Gezondheidsvoorschriften voor productie en in handel brengen van warmtebehandelde melk — Vrij verkeer van goederen — Nationale wet waarin uiterste consumptiedatum wordt voorgeschreven voor bij hoge temperatuur gepasteuriseerde melk”)

(2004/C 7/13)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-294/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunale civile di Bologna (Italië), in het aldaar aanhangig geding tussen Granarolo SpA en Comune di Bologna, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op basis van melk (PB L 268, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 94/71/EG van de Raad van 13 december 1994 (PB L 368, blz. 33), richtlijn 79/112/EEG van de Raad van 18 december 1978 betreffende de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten inzake etikettering en presentatie van levensmiddelen bestemd voor de eindverbruiker alsmede inzake de daarvoor gemaakte reclame (PB 1979, L 33, blz. 1), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/4/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 januari 1997 (PB L 43, blz. 21), en richtlijn 89/396/EEG van de Raad van 14 juni 1989 betreffende de vermeldingen of merktekens die het mogelijk maken de partij waartoe een levensmiddel behoort te identificeren (PB L 186, blz. 21), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, P. Jann en S. von Bahr (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: P. Léger; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 13 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en producten op

basis van melk, zoals gewijzigd bij richtlijn 94/71/EG van de Raad van 13 december 1994, alsmede de artikelen 28 EG en 30 EG verzetten zich tegen een nationale regeling als die welke in het hoofdgeding aan de orde is, die voor bij hoge temperatuur gepasteuriseerde melk een uiterste consumptiedatum voorschrijft van vier dagen na de datum waarop dit product is verpakt.

(¹) PB C 275 van 29.9.2001.

ARREST VAN HET HOF**(Zesde kamer)****van 20 november 2003**

in zaak C-296/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Franse Republiek⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Niet-omzetting van richtlijn 90/220/EEG — Genetisch gemodificeerde organismen”)

(2004/C 7/14)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-296/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. zur Hausen, bijgestaan door M. van der Woude en V. Landes), tegen Franse Republiek (gemachtigden: G. de Bergues en R. Loosli-Surrans), betreffende een verzoek aan het Hof strekkende tot vaststelling dat de Franse Republiek, door niet te zorgen voor een juiste en volledige omzetting van de artikelen 5, punten 1 tot en met 4, 6, leden 2 en 5, 9, lid 3, 11, leden 1 tot en met 3 en 6, 12, leden 3 en 4, en 19, leden 2 tot en met 4, van richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu (PB L 117, blz. 15), zoals gewijzigd bij richtlijn 97/35/EG van de Commissie van 18 juni 1997 houdende tweede aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 90/220 (PB L 169, blz. 72), de krachtens deze richtlijn en artikel 249 EG op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen, V. Skouris, N. Colneric (rapporteur) en J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: R. Grass, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door de artikelen 5, punten 1 tot en met 4, 11, leden 1 tot en met 3, en 19, leden 2 en 3, van richtlijn 90/220/EEG van de Raad van 23 april 1990 inzake de doelbewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen in het milieu, zoals gewijzigd bij richtlijn 97/35/EG van de Commissie van 18 juni 1997 houdende tweede aanpassing aan de vooruitgang van de techniek van richtlijn 90/220, niet om te zetten, is de Franse Republiek de krachtens die richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het beroep wordt voor het overige verworpen.
- 3) De Franse Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 259 van 15.9.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-307/01 (verzoek van het VAT and Duties Tribunal, London om een prejudiciële beslissing): Peter d'Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd tegen Commissioners of Customs & Excise (¹)

(„Zesde BTW-richtlijn — Vrijstelling voor gezondheidskundige verzorging van mens in kader van uitoefening van medische en paramedische beroepen”)

(2004/C 7/15)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-307/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het VAT and Duties Tribunal, London (Verenigd Koninkrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Peter d'Ambrumenil, Dispute Resolution Services Ltd en Commissioners of Customs & Excise, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB

L 145, blz. 1), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. Rosas (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward en A. La Pergola, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Artikel 13, A, lid 1, sub c, van de Zesde richtlijn (77/388/EEG) van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, moet aldus worden uitgelegd dat de in deze bepaling neergelegde vrijstelling van belasting over de toegevoegde waarde geldt voor medische diensten bestaande in:

- het verrichten van medisch onderzoek van personen ten behoeve van werkgevers of verzekeringsmaatschappijen,
- het afnemen van bloed of andere lichaamssubstanties voor het testen op virussen, infecties of andere ziekten, op verzoek van werkgevers of verzekeraars,
- het afgeven van een verklaring van medische geschiktheid, bijvoorbeeld geschiktheid om te reizen,

wanneer die diensten hoofdzakelijk tot doel hebben, de gezondheid van de betrokkene te beschermen.

- 2) Deze vrijstelling geldt niet voor de volgende diensten, die worden verricht in het kader van de uitoefening van het medische beroep:

- het afgeven van medische verklaringen voor de toekenning van een oorlogspensioen,
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van een medisch deskundigenrapport ter zake van aansprakelijkheid en schaderaming, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering wegens letselschade overwegen,
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek,
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van medische deskundigenrapporten ter zake van medische beroepsfouten, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering in rechte overwegen,
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek.

(¹) PB C 317 van 10.11.2001.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 6 november 2003****in zaak C-311/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk der Nederlanden ⁽¹⁾****(„Niet-nakoming — Sociale zekerheid — Artikelen 69 en 71 van verordening (EEG) nr. 1408/71 — Uitkering bij werkloosheid — Grensarbeiders — Behoud van recht op uitkering bij zoeken naar werk in andere lidstaat”)**

(2004/C 7/16)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-311/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: H. Michard en H. van Vliet), tegen Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H.G. Sevenster en I. van der Steen), betreffende een verzoek aan het Hof om vast te stellen dat het Koninkrijk der Nederlanden de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 69 en 71 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983 (PB L 230, blz. 6), door volledig werkloze grensarbeiders het recht te ontzeggen, gebruik te maken van de in artikel 69 van voornoemde verordening geboden mogelijkheid om zich onder de in dat artikel genoemde voorwaarden met behoud van hun recht op een werkloosheidsuitkering naar het grondgebied van één of meer andere lidstaten te begeven om aldaar werk te zoeken, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: A. La Pergola (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, P. Jann en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het Koninkrijk der Nederlanden is de verplichtingen niet nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 69 en 71 van verordening (EEG) nr. 1408/71 van de Raad van 14 juni 1971 betreffende de toepassing van de sociale zekerheidsregelingen op werknemers en zelfstandigen, alsmede op hun gezinsleden, die zich binnen de Gemeenschap verplaatsen, zoals gewijzigd en bijgewerkt bij verordening (EEG) nr. 2001/83 van de Raad van 2 juni 1983, door volledig werkloze grensarbeiders het recht te ontzeggen, gebruik te maken van de in artikel 69 van voornoemde verordening geboden mogelijkheid om zich onder de in dat artikel genoemde

voorwaarden met behoud van hun recht op een werkloosheidsuitkering naar het grondgebied van één of meer andere lidstaten te begeven om aldaar werk te zoeken.

- 2) Het Koninkrijk der Nederlanden wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 289 van 13.10.2001.

ARREST VAN HET HOF**(Vijfde kamer)****van 13 november 2003****in zaak C-313/01 (verzoek van de Corte suprema di cassazione om een prejudiciële beslissing): Christine Morgenbesser tegen Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova ⁽¹⁾****(„Vrijheid van vestiging — Inschrijving in register van praticanti — Erkenning van diploma's — Toegang tot gereguleerde activiteiten”)**

(2004/C 7/17)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-313/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Corte suprema di cassazione (Italië), in het aldaar aanhangige geding tussen Christine Morgenbesser en Consiglio dell'Ordine degli avvocati di Genova, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 10 EG, 12 EG, 14 EG, 39 EG, 43 EG en 149 EG, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 13 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Het gemeenschapsrecht staat eraan in de weg dat de autoriteiten van een lidstaat de inschrijving van de houder van een in een andere lidstaat behaald rechtendiploma in het register van personen die de stage volgen die vereist is om tot de balie te worden toegelaten, weigeren op de enkele grond dat het rechtendiploma niet door een universiteit van de eerste lidstaat is afgegeven, bekrachtigd of als gelijkwaardig erkend.

⁽¹⁾ PB C 289 van 10.10.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-340/01 (verzoek van het Oberste Gerichtshof om een prejudiciële beslissing): Carlito Abler e.a. tegen Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, in tegenwoordigheid van: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH⁽¹⁾

(„Sociale politiek — Harmonisatie van wetgevingen — Overgang van ondernemingen — Behoud van rechten van werknemers — Richtlijn 77/187/EEG — Werkingssfeer — Overgang — Begrip”)

(2004/C 7/18)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-340/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberste Gerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangige geding tussen Carlito Abler e.a. en Sodexho MM Catering Gesellschaft mbH, in tegenwoordigheid van: Sanrest Großküchen Betriebsgesellschaft mbH, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 1 van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan (PB L 61, blz. 26), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: C. Gulmann, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet (rapporteur), F. Macken en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 1 van richtlijn 77/187/EEG van de Raad van 14 februari 1977 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat deze richtlijn van toepassing is op situaties waarin een opdrachtgever, die het volledige beheer van de catering voor een ziekenhuis bij overeenkomst aan een eerste ondernemer had toevertrouwd, deze overeenkomst opzegt en voor dezelfde dienstverlening een nieuwe overeenkomst sluit met een tweede ondernemer, wanneer deze tweede ondernemer gebruikmaakt van essentiële materiële activa die voorheen door de eerste ondernemer werden gebruikt en door de opdrachtgever achtereenvolgens aan elk

van beiden ter beschikking werden gesteld, ook al zou deze tweede ondernemer te kennen hebben gegeven dat hij niet van plan is het personeel van de eerste werknemer over te nemen.

⁽¹⁾ PB C 331 van 24.11.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-356/01: Republiek Oostenrijk tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾

(„Ecopuntensysteem voor het transitoverkeer van vrachtwagens door Oostenrijk — Weigering van Commissie om aantal ecopunten voor 2001 te verminderen — Wettigheid”)

(2004/C 7/19)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-356/01, Republiek Oostenrijk (gemachtigde: H. Dossi), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: C. Schmidt en M. Wolfcarius), ondersteund door Bondsrepubliek Duitsland (gemachtigde: W.-D. Plessing, bijgestaan door J. Sedemund, Rechtsanwalt), betreffende het verzoek tot nietigverklaring van het besluit van de Commissie van 25 juli 2001 houdende weigering om een ontwerpverordening in te dienen tot verlaging van het aantal ecopunten voor het jaar 2001, en subsidiair, van het besluit van de Commissie van dezelfde datum om alle resterende ecopunten voor het jaar 2001 te verdelen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris, waarnemend voor de president van de Zesde kamer, J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), J.-P. Puissochet, R. Schintgen en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst de Republiek Oostenrijk in de kosten.
- 3) Verstaat dat de Duitse Bondsrepubliek haar eigen kosten zal dragen.

⁽¹⁾ PB C 317 van 10.10.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 november 2003

in zaak C-358/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje ⁽¹⁾

(„Niet-nakoming — Artikel 28 EG — Verbod om in andere lidstaten rechtmatig vervaardigde en in de handel gebrachte producten onder de benaming „limpiador con lejía” („schoonmaakmiddel met bleekwater”) in de handel te brengen wanneer hun gehalte aan actief chloor minder dan 35 g/l bedraagt”)

(2004/C 7/20)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-358/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: G. Valero Jordana), tegen Koninkrijk Spanje (gemachtigde: N. Díaz Abad), betreffende een beroep strekkende tot vaststelling dat het Koninkrijk Spanje, door te beletten dat producten die in andere lidstaten rechtmatig zijn vervaardigd en in de handel gebracht, in Spanje onder de benaming „limpiador con lejía” („schoonmaakmiddel met bleekwater”) of een soortgelijke benaming op de markt worden gebracht wanneer hun gehalte aan actief chloor minder dan 35 gram per liter bedraagt, de krachtens artikel 28 EG op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward (rapporteur), waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en P. Jann, rechters; advocaat-generaal: S. Alber; griffier: R. Grass, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Door te beletten dat producten die in andere lidstaten rechtmatig zijn vervaardigd en in de handel gebracht, in Spanje onder de benaming „limpiador con lejía” („schoonmaakmiddel met bleekwater”) of een soortgelijke benaming op de markt worden gebracht wanneer hun gehalte aan actief chloor minder dan 35 g/l bedraagt, is het Koninkrijk Spanje de krachtens artikel 28 EG op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.
- 2) Het Koninkrijk Spanje wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 303 van 27.10.2001.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 16 oktober 2003

in zaak C-363/01 (verzoek van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main om een prejudiciële beslissing): Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH tegen Deutsche Lufthansa AG ⁽¹⁾

(„Luchtverkeer — Toegang tot grondafhandelingsmarkt op luchthavens van Gemeenschap — Richtlijn 96/67/EG — Artikel 16 — Vergoeding voor toegang tot luchthavenvoorzieningen — Voorwaarden”)

(2004/C 7/21)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-363/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Oberlandesgericht Frankfurt am Main (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Flughafen Hannover-Langenhagen GmbH en Deutsche Lufthansa AG, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 16, lid 3, van richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap (PB L 272, blz. 36), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Pisssochet, kamerpresident, C. Gulmann, V. Skouris, N. Colneric en J. N. Cunha Rodrigues (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. A. Rühl, hoofdadministrateur, op 16 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 96/67/EG van de Raad van 15 oktober 1996 betreffende de toegang tot de grondafhandelingsmarkt op de luchthavens van de Gemeenschap, en met name artikel 16, lid 3, ervan, staat eraan in de weg dat een luchthavenbeheerder van verleners van grondafhandelingsdiensten of van gebruikers die voor zelfafhandeling zorgen, een vergoeding voor de toegang tot de grondafhandelingsmarkt verlangt als tegenprestatie voor het verlenen van een kans op winst, naast een vergoeding die deze dienstverlener of gebruiker moet betalen voor de terbeschikkingstelling van de luchthavenvoorzieningen. De luchthavenbeheerder mag daarentegen wel een vergoeding voor het gebruik van de luchthavenvoorzieningen verlangen, waarvan het bedrag, dat overeenkomstig de criteria van artikel 16, lid 3, van de richtlijn moet worden vastgesteld, rekening houdt met het winsttoegmerk van deze beheerder.

⁽¹⁾ PB C 3 van 5.1.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 november 2003

in zaak C-413/01 (verzoek van het Verwaltungsgerichtshof om een prejudiciële beslissing): Franca Ninni-Orasche, tegen Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst ⁽¹⁾

(„Vrij verkeer van werknemers — Artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) — Begrip „werknemer” — Arbeidsovereenkomst van vooraf bepaalde korte duur — Behoud van hoedanigheid van „werknemer” na beëindiging van arbeidsovereenkomst — Toekenningsvoorwaarden voor sociale voordelen in de zin van artikel 7, lid 2, van verordening (EEG) nr. 1612/68 — Studiefinanciering”)

(2004/C 7/22)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-413/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Verwaltungsgerichtshof (Oostenrijk), in het aldaar aanhangig geding tussen Franca Ninni-Orasche, en Bundesminister für Wissenschaft, Verkehr und Kunst, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 48 van het EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann en V. Skouris (rapporteur), F. Macken en N. Colneric, rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: R. Grass, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Een tijdelijke betrekking die een onderdaan van een lidstaat gedurende twee en een halve maand uitoefent op het grondgebied van een andere lidstaat waarvan hij niet de nationaliteit heeft, kan hem de hoedanigheid van werknemer in de zin van artikel 48 EG-Verdrag (thans, na wijziging, artikel 39 EG) verlenen, voorzover de uitgeoefende betrekking in loondienst niet van louter marginale en bijkomstige aard is.

Het staat aan de verwijzende rechter om de feitelijke vaststellingen te doen om uit te maken of dat in de bij hem aanhangige zaak het geval is. Daarbij zijn niet ter zake dienend omstandigheden van voor of na de periode van tewerkstelling, zoals het feit dat de betrokkene:

- deze betrekking pas verschillende jaren na zijn aankomst in de ontvangende lidstaat heeft uitgeoefend,
- kort na het einde van zijn korte dienstbetrekking van bepaalde duur, is geslaagd voor het eindexamen middelbaar onderwijs in zijn staat van herkomst en aldus het recht heeft verkregen om zich in de ontvangende lidstaat aan de universiteit te laten inschrijven, of

— zich tussen het einde van zijn korte dienstbetrekking van bepaalde duur en het begin van zijn studies heeft ingespannen om een nieuwe betrekking te vinden.

- 2) Een gemeenschapsonderdaan zoals verzoekster in het hoofdgeding, die de hoedanigheid van migrerend werknemer in de zin van artikel 48 van het Verdrag bezit, bevindt zich niet noodzakelijkerwijs in een toestand van vrijwillige werkloosheid in de zin van de relevante rechtspraak van het Hof op grond van de enkele omstandigheid dat zijn van meet af aan voor een bepaalde duur gesloten arbeidsovereenkomst afloopt.

⁽¹⁾ PB C 84 van 6.4.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 20 november 2003

in zaak C-416/01 (verzoek van het Tribunal Supremo om een prejudiciële beslissing): Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) tegen Administración General del Estado ⁽¹⁾

(„Gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker — Herverdeling of overdracht van quota — Uitlegging van verordeningen van de Raad (EEG) nr. 1785/81, (EEG) nr. 193/82 en (EG) nr. 1260/2001 — Besluit van bevoegde autoriteiten van lidstaat om naar aanleiding van goedkeuring van fusie van suikerproducerende ondernemingen herverdeling van suikerproductiequota op te leggen — Openbare verkoping bij opbod — Overdracht van quota onder bezwarende titel”)

(2004/C 7/23)

(Procestaal: Spaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-416/01, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Tribunal Supremo (Spanje), in het aldaar aanhangige geding tussen Sociedad Cooperativa General Agropecuaria (ACOR) en Administración General del Estado, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker (PB L 177, blz. 4), verordening (EEG) nr. 193/82 van de Raad van 26 januari 1982 houdende de algemene voorschriften voor quotaoverdrachten in de sector suiker (PB L 21, blz. 3), en verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening

der markten in de sector suiker (PB L 178, blz. 1), heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: V. Skouris (rapporteur), waarnemend voor de president van de Zesde kamer, C. Gulmann, J. N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet en F. Macken, rechters; advocaat-generaal: J. Mischo; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 20 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Indien de bevoegde autoriteiten van een lidstaat bij de uitoefening van het administratief toezicht op een fusie van ondernemingen, om redenen van bescherming van de mededinging een herverdeling van de productiequota voor suiker onder de op zijn grondgebied gevestigde ondernemingen noodzakelijk achten, verzetten de bepalingen van verordening (EEG) nr. 1785/81 van de Raad van 30 juni 1981 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, en die van verordening (EEG) nr. 193/82 van de Raad van 26 januari 1982 houdende de algemene voorschriften voor quotaoverdrachten in de sector suiker, zich ertegen dat die autoriteiten beslissen dat die overdracht of nieuwe toekenning onder bezwarende titel geschiedt.*
- 2) *De inwerkingtreding van verordening (EG) nr. 1260/2001 van de Raad van 19 juni 2001 houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector suiker, leidt niet tot een andere uitlegging van de gemeenschapsregeling.*

(¹) PB C 84 van 6.4.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 november 2003

in zaak C-434/01: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (¹)

(„Niet-nakoming — Richtlijn 92/43/EEG — Instandhouding van natuurlijke habitats — Wilde flora en fauna”)

(2004/C 7/24)

(Procestaal: Engels)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-434/01, Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: R. Wainwright), tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland (gemachtigden: G. Amodeo en K. Manji, bijgestaan door D. Anderson), betreffende een verzoek om vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk, door niet de inachtneming op zijn grondgebied te verzekeren van de artikelen 12 en 16 van richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van

de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (PB L 206, blz. 7), de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, C. Gulmann (rapporteur), F. Macken en N. Colneric, J. N. Cunha Rodrigues, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verwijst de Commissie van de Europese Gemeenschappen in de kosten.*

(¹) PB C 31 van 2.2.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 6 november 2003

in zaak C-501/01: Koninkrijk der Nederlanden tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Nietigverklaring van beschikking 2001/739/EG van Commissie van 17 oktober 2001 betreffende totaalbedrag van financiële bijdrage van Gemeenschap voor uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1998”)

(2004/C 7/25)

(Procestaal: Nederlands)

In zaak C-501/01, Koninkrijk der Nederlanden (gemachtigden: H.G. Sevenster, C. Wissels en J.G.M. van Bakel), tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: T. van Rijn), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 2001/739/EG van de Commissie van 17 oktober 2001 betreffende het totaalbedrag van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in Nederland in 1998 (PB L 277, blz. 28), voorzover bij de bepaling van het totaalbedrag van de financiële bijdrage van de Gemeenschap voor de uitroeiing van klassieke varkenspest in 1998 in Nederland een korting van 25 % op de aan veehouders betaalde schadeloosstelling wordt toegepast, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward (rapporteur) en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: M.-F. Contet, hoofdadministrateur, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst het Koninkrijk der Nederlanden in de kosten.

ARREST VAN HET HOF

(Zesde kamer)

van 6 november 2003

in de gevoegde zaken C-78/02 tot en met C-80/02 (verzoeken van het Dioikitiko Efeteio Athinon om een prejudiciële beslissing): Elliniko Dimosio tegen Maria Karageorgou (C-78/02), Katina Petrova (C-79/02) en Loukas Vlachos (C-80/02) ⁽¹⁾

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 13 november 2003

in zaak C-42/02 (verzoek van de Ålands förvaltningsdomstol om een prejudiciële beslissing): Diana Elisabeth Lindman ⁽¹⁾

(2004/C 7/27)

(„Vrij verrichten van diensten — Loterijbriefjes — Bedrag gewonnen bij in andere lidstaat georganiseerd kansspel — Inkomstenbelasting — Belasting op kansspelen — Bijzondere regeling van Ålandseilanden”)

(Procestaal: Grieks)

(2004/C 7/26)

(Procestaal: Zweeds)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-42/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Ålands förvaltningsdomstol (Finland), in de aldaar aanhangige procedure ingeleid door Diana Elisabeth Lindman, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 49 EG, heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: C. W. A. Timmermans, president van de Vierde kamer, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, D. A. O. Edward (rapporteur), P. Jann, rechters; advocaat-generaal: C. Stix-Hackl; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 13 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 49 EG verzet zich tegen een wettelijke regeling van een lidstaat, volgens welke prijzen van in andere lidstaten georganiseerde kansspelen voor de inkomstenbelasting tot het belastbaar inkomen van de winnaar worden gerekend, terwijl prijzen van in de betrokken lidstaat georganiseerde kansspelen vrij zijn van inkomstenbelasting.

⁽¹⁾ PB C 109 van 4.5.2002.

(„Zesde BTW-richtlijn — Artikel 21, punt 1, sub c — Belastingplichtigen — Persoon die belasting op factuur vermeldt — Belasting ten onrechte door niet-belastingplichtige betaald en op door hem opgestelde factuur vermeld”)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In de gevoegde zaken C-78/02 tot en met C-80/02, betreffende verzoeken aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Dioikitiko Efeteio Athinon (Griekenland), in de aldaar aanhangige gedingen tussen Elliniko Dimosio en Maria Karageorgou (C-78/02), Katina Petrova (C-79/02) en Loukas Vlachos (C-80/02), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag (PB L 145, blz. 1), en in het bijzonder van de regel van artikel 21, punt 1, sub c, van deze richtlijn, dat de belasting over de toegevoegde waarde verschuldigd is door ieder die deze belasting op een factuur vermeldt, heeft het Hof (Zesde kamer), samengesteld als volgt: J.-P. Puissochet, kamerpresident, R. Schintgen en V. Skouris, N. Colneric, en J. N. Cunha Rodrigues (rechter-rapporteur), rechters; advocaat-generaal: L. A. Geelhoed; griffier: H. von Holstein, adjunct-griffier, op 6 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Het bedrag dat een persoon die voor de staat diensten verricht, als belasting over de toegevoegde waarde op een factuur vermeldt, moet niet als belasting over de toegevoegde waarde worden aangemerkt wanneer deze persoon bij vergissing denkt dat hij deze diensten als zelfstandige verricht, terwijl er in werkelijkheid een verhouding van ondergeschiktheid bestaat.

2) Artikel 21, punt 1, sub c, van de Zesde richtlijn 77/388/EEG van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der Lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde: uniforme grondslag, verzet zich niet tegen de terugbetaling van een bedrag dat bij vergissing als belasting over de toegevoegde waarde op een factuur of een als zodanig dienend document is vermeld, wanneer de betrokken diensten niet aan de belasting over de toegevoegde waarde zijn onderworpen en het gefactureerde bedrag dus niet als belasting over de toegevoegde waarde kan worden aangemerkt.

(¹) PB C 169 van 13.7.2002 en PB C 144 van 15.6.2002.

ARREST VAN HET HOF

(Vijfde kamer)

van 13 november 2003

in zaak C-153/02 (verzoek van de Giudice di pace di Genova om een prejudiciële beslissing): Valentina Neri tegen European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd) (¹)

(„Vrijheid van vestiging — Erkenning van diploma's — Diploma afgegeven door in lidstaat gevestigde universiteit — In andere lidstaat en door andere onderwijsinstelling verstrekt onderwijs ter voorbereiding van diploma")

(2004/C 7/28)

(Procestaal: Italiaans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-153/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Giudice di pace di Genova (Italië), in het aldaar aanhangige geding tussen Valentina Neri en European School of Economics (ESE Insight World Education System Ltd), om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van de artikelen 39 EG, 43 EG en 49 EG, van besluit 63/266/EEG van de Raad van 2 april 1963 houdende vaststelling van de algemene beginselen voor de toepassing van een gemeenschappelijk beleid met betrekking tot de beroepsopleiding (PB 1963, 63, blz. 1338), en van richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hogeronderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten (PB 1989, L 19, blz. 16), heeft het Hof (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: D. A. O. Edward, waarnemend voor de president van de Vijfde kamer, A. La Pergola en S. von Bahr (rapporteur), rechters; advocaat-generaal: F. G. Jacobs; griffier: L. Hewlett, hoofdadministrateur, op 13 november 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

Artikel 43 EG verzet zich tegen een administratieve praktijk, zoals die in het hoofdgeding, waarbij de door een universiteit van een lidstaat ter afsluiting van de tweede studiecycclus afgegeven universitaire diploma's in een andere lidstaat niet worden erkend wanneer de opleiding voor deze diploma's door een onderwijsinstelling in deze laatste lidstaat werd verstrekt overeenkomstig een tussen beide instellingen gesloten overeenkomst.

(¹) PB C 144 van 15.6.2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

(Vierde kamer)

van 17 oktober 2003

in zaak C-35/02 (verzoek van het Bundesverwaltungsgericht om een prejudiciële beslissing): Landeszahnärztekammer Hessen tegen Markus Vogel (¹)

(Artikel 104, lid 3, van het Reglement voor de procesvoering — Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Richtlijnen 78/686/EEG en 78/687/EEG — Beoefening van tandheelkunde door arts)

(2004/C 7/29)

(Procestaal: Duits)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-35/02, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van het Bundesverwaltungsgericht (Duitsland), in het aldaar aanhangige geding tussen Landeszahnärztekammer Hessen en Markus Vogel, mede deelnemend aan de procedure: Landesärztekammer Hessen, Oberbundesanwalt beim Bundesverwaltungsgericht, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde (PB L 233, blz. 10), zoals gewijzigd bij de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond (PB 1994, C 241, blz. 21, en PB 1995, L 1, blz. 1), heeft het Hof (Vierde kamer), samengesteld als volgt: M. C. W. A. Timmermans (rapporteur), kamerpresident, A. La Pergola en S. von Bahr, rechters; advocaat-generaal: A. Tizzano; griffier: R. Grass, op 17 oktober 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Richtlijn 78/687/EEG van de Raad van 25 juli 1978 inzake de coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende de werkzaamheden van de beoefenaar der tandheelkunde, zoals gewijzigd bij de akte betreffende de toetredingsvoorwaarden voor de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden en de aanpassing van de Verdragen waarop de Europese Unie is gegrond, dient aldus te worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling die artsen in het algemeen toelaat de tandheelkunde te beoefenen wanneer zij niet met succes de door artikel 1 van de richtlijn vereiste opleiding voor het beoefenen van de tandheelkunde hebben gevolgd, ongeacht de titel waaronder zij deze werkzaamheid uitoefenen.

(¹) PB C 109 van 4.5.2002.

BESCHIKKING VAN HET HOF

van 11 juli 2003

in zaak C-161/03 (prejudiciële vraag van de Commission de conciliation et d'expertise douanière), Administration des douanes tegen Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM) en SAMSUNG Electronics France (¹)

(„Prejudiciële verwijzing — Onbevoegdheid van het Hof”)

(2004/C 7/30)

(Procestaal: Frans)

(Voorlopige vertaling; de definitieve vertaling verschijnt in de Jurisprudentie van het Hof)

In zaak C-161/03, betreffende een verzoek aan het Hof krachtens artikel 234 EG van de Commission de conciliation et d'expertise douanière (Frankrijk) in het aldaar aanhangige geding tussen de Administration des douanes, enerzijds, en de Centrale d'achat française pour l'outre-mer SA (CAFOM) en SAMSUNG Electronics France, anderzijds, om een prejudiciële beslissing over de uitlegging van artikel 27 van Protocol nr. 4 in bijlage bij de bij besluit 93/742/Euratom, EGKS, EG van de Raad en de Commissie van 13 december 1993 (PB L 348, blz. 1) namens de Gemeenschap gesloten en goedgekeurde Europa-Overeenkomst tussen de Europese Gemeenschappen en hun lidstaten, enerzijds, en de Republiek Hongarije, anderzijds, heeft het Hof, samengesteld als volgt: G. C. Rodríguez Iglesias, president, J-P. Puissochet, M. Wathelet, R. Schintgen en C. W. A. Timmermans, kamerpresidenten, C. Gulmann (rapporteur), D. A. O. Edward, A. La Pergola, P. Jann, V. Skouris, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues en A. Rosas, rechters, advocaat-generaal: L. A. Geelhoed, griffier: R. Grass, op 11 juli 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

Het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is kennelijk niet bevoegd om zich uit te spreken over door de Commission de conciliation et d'expertise douanière bij beschikking van 18 maart 2003 gestelde vragen.

(¹) PB C 135 van 7 juni 2003.

Hogere voorziening, op 20 oktober 2003 ingesteld door P&O European Ferries (Vizcaya) SA tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid) van 5 augustus 2003 in de gevoegde zaken T-116/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA, ondersteund door Diputación Foral de Vizcaya, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-118/01, Diputación Foral de Vizcaya, ondersteund door P&O European Ferries (Vizcaya) SA, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-442/03 P)

(2004/C 7/31)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 20 oktober 2003 hogere voorziening ingesteld door P&O European Ferries (Vizcaya) SA, gevestigd te Bilbao (Spanje), vertegenwoordigd door Sir Jeremy Lever, QC, en M. Pickford, barristers, en J. Ellison, solicitor, tegen het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen (Eerste kamer — uitgebreid) van 5 augustus 2003 in de gevoegde zaken T-116/01 (¹), P&O European Ferries (Vizcaya) SA, ondersteund door Diputación Foral de Vizcaya, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen, en T-118/01 (²), Diputación Foral de Vizcaya, ondersteund door P&O European Ferries (Vizcaya) SA, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen).

Rekwirante concludeert dat het den Hove behage:

1. het arrest van het Gerecht van eerste aanleg van 5 augustus 2003 te vernietigen en de vragen in punt 13 van het verzoekschrift in hogere voorziening naar het Gerecht van eerste aanleg te verwijzen;
2. de Commissie te verwijzen in de kosten van de hogere voorziening; en
3. het arrest van het Gerecht te vernietigen, voorzover rekwirante daarbij is verwezen in de kosten, en de beslissing omtrent de kosten voor te behouden aan het Gerecht wanneer de zaak daarnaar wordt verwezen.

Middelen en voornaamste argumenten

Het Gerecht heeft rekwirantes beroep verworpen op grond dat de in 1995 aan rekwirante verleende steun een voortzetting was van de steun die haar voordien in 1992 onwettig was verleend (zonder voorafgaande aanmelding bij de Commissie); dat de steunmaatregel van 1995 inderdaad door de onwettigheid van de eerdere steunmaatregel was aangetast en dat die onwettigheid niet was opgeheven doordat in 1995 informatie over de overeenkomst van 1995 was verstrekt. Rekwirante stelt dat het Gerecht haar beroep ten onrechte heeft verworpen en wel om de volgende redenen:

Het Gerecht heeft artikel 88, lid 3, EG verkeerd uitgelegd omdat het geen toepassing heeft gegeven aan het beginsel dat de verplichting om de Commissie op de hoogte te brengen van een voornemen tot wijziging van steunmaatregelen een op zichzelf staande verplichting is, evenals de verplichting om de Commissie in kennis te stellen van een voornemen tot invoering van (nieuwe) steunmaatregelen. Zelfs wanneer de steun aanvankelijk onwettig was verleend, wordt gewijzigde steun die was verleend krachtens een overeenkomst die in de plaats van de oorspronkelijke overeenkomst komt, wettig verleend indien de Commissie op de hoogte was gebracht van de voorgenomen verlening van de gewijzigde steun, en een gunstige beschikking met betrekking tot die steunmaatregel geeft voordat de gewijzigde steun wordt verleend.

Het Gerecht heeft ten onrechte zijn in de eerste alinea hierboven samengevatte conclusie gebaseerd op de vaststelling dat de kern van de steunmaatregel in de overeenkomsten van 1992 en 1995 niet was gewijzigd, en dat de steunmaatregel van 1995 derhalve door de onwettigheid van de steunmaatregel van 1992 was aangetast.

Het Gerecht heeft niet erkend dat de brief van 27 maart 1995, waarbij de Commissie in kennis werd gesteld van de overeenkomst van 1995, vanuit juridisch oogpunt een tweeledig karakter kon hebben en had: daarin werd verklaard dat de overeenkomst van 1992 was vervangen, en werd de Commissie in kennis gesteld van het definitieve voornemen om nieuwe steun te verlenen door vervanging van de steunmaatregel van 1992; het Gerecht heeft blijk gegeven van een verkeerde rechtsopvatting door aan te nemen dat het eerste aspect van de brief het tweede uitsloot.

Het Gerecht heeft zich gebaseerd op gestelde procedurefouten bij het verstrekken van informatie via de brief van 27 maart 1995. Het Gerecht heeft dit ten onrechte gedaan: a) in tegenstelling tot hetgeen het Gerecht heeft verklaard, bevat artikel 88, lid 3, EG niet het vereiste, en dat was ook niet het geval ten tijde van de aanmelding, dat de betrokken informatie door de betrokken lidstaat moet worden verstrekt; b) het Gerecht heeft zich gebaseerd op het feit dat vorm en inhoud van de aanmelding niet voldeden aan de formele criteria die de Commissie in mededelingen aan de lidstaten heeft vastgesteld, en heeft er geen rekening mee gehouden dat mededelingen van de Commissie aan de lidstaten geen wettelijke vereisten in

het leven kunnen roepen, die bindend zijn voor particulieren; en in elk geval, c) daardoor kon de Commissie niet met een beroep op een of ander vormfout stellen dat de aanmelding onwettig was, en heeft het Gerecht blijk gegeven van een verkeerde rechtsopvatting door zich niet op het standpunt te stellen dat dat het geval was.

Het Gerecht heeft zich ten onrechte gebaseerd op a) het referentienummer („NN”) dat de Commissie in verband met de steunmaatregel van 1995 heeft gebruikt, en b) het feit dat de Commissie de brief van 27 maart 1995 niet heeft afgewezen (hetgeen het Gerecht door middel van een cirkelredenering verklaarde dat zij had moeten doen als zij de brief niet als een aanmelding had opgevat), omdat daaruit bleek dat de steunmaatregel van 1995 niet naar behoren bij de Commissie was aangemeld. Geen van die feiten was rechtens van dien aard dat de brief van 27 maart 1995 niet als een aanmelding van de voorgenomen steunmaatregel van 1995 kon worden aangemerkt.

(1) PB C 212, 28.07.2001, blz. 26.

(2) PB C 227, 11.08.2001, blz. 29.

Beroep, op 22 oktober 2003 ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen de Italiaanse Republiek

(Zaak C-447/03)

(2004/C 7/32)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 22 oktober 2003 beroep tegen Italiaanse Republiek ingesteld door de Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Kostantinidis en R. Amorosi als gemachtigden.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de nodige maatregelen te treffen om te verzekeren dat afvalstoffen die zijn opgeslagen of gestort op de stortplaats van het voormalig bedrijf Enichem in Manfredonia (provincie Foggia) en op de stortplaats Pariti I (provincie Manfredonia), worden hergebruikt of verwijderd zonder gevaar voor de gezondheid van de mens en zonder procédés of methoden te gebruiken die schade kunnen toebrengen aan het milieu, en door niet de nodige maatregelen te treffen om ervoor te zorgen dat de houder van de afvalstoffen die zijn opgeslagen of gestort op de stortplaats van Enichem in Manfredonia en de houder

van de stedelijke afvalstoffen op de stortplaatsen Pariti I en Conte di Troia deze stoffen afleveren aan een particuliere of openbare ophaaldienst dan wel aan een onderneming die de in bijlagen II A of II B bij de richtlijn genoemde handelingen verricht, of deze zelf hergebruiken of verwijderen, de krachtens de artikelen 4 en 8 van richtlijn 75/442/EEG ⁽¹⁾, zoals gewijzigd bij richtlijn 91/156/EEG ⁽²⁾, op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

- de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Wat het terrein van de fabriek van het voormalig bedrijf Enichem betreft moet er, gelet op informatie van de Italiaanse autoriteiten en het daarop volgende stilzwijgen, van worden uitgegaan dat de verwijdering van de op terrein 5 opgeslagen afvalstoffen, anders dan voorzien, in december 2002 nog niet was voltooid; dat Enichem in december 2002 nog geen saneringsplan voor de op de terreinen 12, 14 en 17 opgeslagen afvalstoffen had ingediend en dat deze zich dus nog steeds op dezelfde plaats bevinden, ofschoon het geen twijfel lijdt dat deze moeten worden verwijderd; dat er voor de afvalstoffen op terrein 16 op dit moment alleen een voorlopig programma bestaat waarvan de uitvoering nog lang op zich laat wachten.
- Wat de stortplaatsen Pariti I en Conte di Troia betreft, moet ervan worden uitgegaan dat het technisch onderzoek van het ministerie van Milieu betreffende het plan met kenmerken van de betrokken stortplaatsen, anders dan voorzien, in oktober 2002 nog niet was voltooid, en dat de situatie dus nog steeds dezelfde is als op het tijdstip waarop het met redenen omkleed advies werd uitgebracht.
- Gelet op het voorgaande en ondanks het feit dat de stortplaats Conte di Troia geen onmiddellijk gevaar voor de omgeving vormt, heeft de Italiaanse Republiek niet de maatregelen getroffen die nodig zijn om te verzekeren dat de afvalstoffen die sinds 1989 op de stortplaats Pariti I en sinds 1993 op die van Enichem in Manfredonia liggen, worden hergebruikt of verwijderd zonder gevaar voor de gezondheid van de mens of zonder procédés of methoden te gebruiken die schade kunnen toebrengen aan het milieu. Zij is daardoor de krachtens artikel 4 van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.
- De Italiaanse Republiek heeft niet de nodige maatregelen getroffen om ervoor te zorgen dat de houder van de afvalstoffen op de stortplaats van Enichem in Manfredonia en op de stortplaatsen Pariti I en Conte di Troia

deze stoffen aflevert aan een particuliere of openbare ophaaldienst dan wel aan een onderneming die de in bijlagen II A of II B bij de richtlijn genoemde handelingen verricht. Zij is daardoor de krachtens artikel 8 van de richtlijn op haar rustende verplichtingen niet nagekomen.

⁽¹⁾ PB L 194 van 27.7.1975, blz. 39.

⁽²⁾ PB L 78 van 26.3.1991, blz. 32.

Verzoek van de Corte d'Appello di Milano, Eerste Civiele Kamer van 15 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. tegen notaris Giuseppe Calafiori en het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door de procureur-generaal bij de Corte d'Appello di Milano

(Zaak C-451/03)

(2004/C 7/33)

De Corte d'Appello di Milano, Eerste Civiele Kamer heeft bij beschikking van 15 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 oktober 2003, in het geding tussen Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti s.r.l. tegen notaris Giuseppe Calafiori en het Openbaar Ministerie, vertegenwoordigd door de procureur-generaal bij de Corte d'Appello di Milano, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

1. Moeten de artikelen 4, 10, 82, 86 en 98 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling als die van decreto legislativo nr. 241/97 van 9 juli 1997, zoals gewijzigd bij decreto legislativo nr. 490/98 van 28 december 1998, tevens gelet op de Eenvormige Tekst inzake de inkomstenbelasting (D.P.R. 22 december 1986, nr. 917) en wet nr. 413 van 30 december 1991, waarbij het recht om activiteiten van fiscale advisering te verrichten wordt voorbehouden aan één categorie instellingen, de Centri di Assistenza Fiscale (belastingadviescentra — C.A.F.), en aan andere marktdeelnemers in de sector, die niettemin beschikken over een vergunning tot uitoefening van een beroep op het gebied van de advisering inzake belastingen en boekhouding (economen, commercieel adviseurs, advocaten en arbeidsconsulenten), de verrichting van diezelfde activiteit onder dezelfde voorwaarden en omstandigheden als de Centri di Assistenza Fiscale, wordt verboden?

2. Moeten de artikelen 43, 48 en 49 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd dat zij in de weg staan aan een nationale wettelijke regeling als die van decreto legislativo nr. 241/97 van 9 juli 1997, zoals gewijzigd bij decreto legislativo nr. 490/98 van 28 december 1998, tevens gelet op de Eenvormige Tekst inzake de inkomstenbelasting (D.P.R. 22 december 1986, nr. 917) en wet nr. 413 van 30 december 1991, waarbij het recht om activiteiten van fiscale advisering te verrichten wordt voorbehouden aan één categorie instellingen, de Centri di Assistenza Fiscale (belastingadviescentra — C.A.F.), en aan andere marktdeelnemers in de sector, die niettemin beschikken over een vergunning tot uitoefening van een beroep op het gebied van de advisering inzake belastingen en boekhouding (economen, commercieel adviseurs, advocaten en arbeidsconsulenten), de verrichting van diezelfde activiteit onder dezelfde voorwaarden en omstandigheden als de Centri di Assistenza Fiscale, wordt verboden?
3. Moet artikel 87 van het EG-Verdrag aldus worden uitgelegd dat als staatssteun is te beschouwen een maatregel als die van decreto legislativo nr. 241/97 van 9 juli 1997, in het bijzonder artikel 38 daarvan, waarin uitsluitend aan de C.A.F. vergoedingen worden betaald ten laste van de staat voor de activiteiten bedoeld in artikel 34, lid 4, en de activiteiten bedoeld in artikel 37, lid 2, van decreto legislativo nr. 241/97?

Verzoek van de High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, van 17 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd en Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-452/03)

(2004/C 7/34)

De High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division, heeft bij beschikking van 17 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 27 oktober 2003, in het geding tussen 1) RAL (Channel Islands) Ltd, 2) RAL Ltd, 3) RAL Services Ltd, 4) RAL Machines Ltd en Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

- (1) in de omstandigheden van de zaak en
- (2) gelet op de Zesde richtlijn (77/388/EEG) ⁽¹⁾ van de Raad van 17 mei 1977 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toege-

voegde waarde: uniforme grondslag, in het bijzonder op artikel 2, 4 en 9, en op de Dertiende richtlijn (86/560/EEG) ⁽²⁾ van de Raad van 17 november 1986 betreffende de harmonisatie van de wetgevingen der lidstaten inzake omzetbelasting — Regeling voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan niet op het grondgebied van de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen, in het bijzonder op artikel 1 en 2, en op de algemene beginselen van gemeenschapsrecht:

1. Hoe dient de uitdrukking „vaste inrichting” in artikel 9 van de Zesde richtlijn te worden uitgelegd?
2. Welke zijn de elementen die in overweging dienen te worden genomen bij het bepalen of diensten bestaande in de terbeschikkingstelling van fruitautomaten worden verricht vanuit de exploitatiezetel van een vennootschap zoals CI, of vanuit enige vaste inrichting die een vennootschap als CI kan hebben?
3. In het bijzonder:
 - a) Indien de activiteit van een vennootschap („A”) gestructureerd is zoals in het onderhavige geval, waarbij een verbonden vennootschap („B”), met exploitatiezetel buiten het grondgebied van de Gemeenschap, fruitautomaten ter beschikking van de consumenten stelt en waarbij het enige doel van de constructie erin bestaat A te laten ontsnappen aan de verplichting om BTW te betalen in de staat waarin zij gevestigd is:
 - (i) kunnen bedoelde diensten geacht worden te zijn verricht vanuit een vaste inrichting in die lidstaat; en, in voorkomend geval,
 - (ii) moeten de diensten geacht worden te zijn verricht vanuit de vaste inrichting, of moeten zij geacht worden te zijn verricht vanuit de plaats waar B haar zakelijke activiteit gevestigd heeft?
 - b) Indien de activiteit van een vennootschap („A”) aldus is gestructureerd dat voor de toepassing van de regels inzake de plaats van de dienst, een verbonden vennootschap („B”), in omstandigheden zoals in het onderhavige geval, stelt diensten bestaande in de terbeschikkingstelling van fruitautomaten te verrichten vanuit een exploitatiezetel gelegen buiten het grondgebied van de Gemeenschap, en geen vaste inrichting heeft van waaruit deze diensten worden verricht in de lidstaat waarin A gevestigd is, en waarbij het enige doel van de constructie erin bestaat A te laten ontsnappen aan de verplichting om BTW te betalen over deze diensten in die staat:

- (i) zijn de verrichtingen tussen B en de verbonden vennootschappen binnen de lidstaat („A”, „C” en „D”), met het oog op de toepassing van de BTW, leveringen of diensten door of aan die vennootschappen binnen het kader van hun economische activiteiten; en indien dit niet het geval is,
- (ii) welke elementen dienen in overweging te worden genomen om de identiteit te bepalen van de verrichter van de diensten bestaande in de terbeschikkingstelling van de fruitautomaten?
4. a) Bestaat er een beginsel van rechtsmisbruik dat (onafhankelijk van de interpretatie gegeven aan de BTW-richtlijnen) het mogelijk maakt het beoogde voordeel in een geval als het onderhavige uit te sluiten?
- b) In voorkomend geval, welk effect sorteert het in omstandigheden zoals in het onderhavige geval?
5. a) In hoeverre is het feit dat A, C en D geen dochterondernemingen zijn van B, en dat B geen juridische of economische controle heeft over A, C en D, eventueel ter zake dienend?
- b) Zou het antwoord op gelijk welke van de bovenstaande vragen anders zijn, indien de vorm van beheer gevoerd door B in zijn exploitatiezetel gelegen buiten het grondgebied van de Gemeenschap noodzakelijk zou zijn voor het verrichten van diensten die hierin bestaan dat fruitautomaten ter beschikking van de consumenten worden gesteld, en A, C, noch D deze activiteiten verrichten?

⁽¹⁾ PB L 145 van 13.6.1977, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 326 van 21.11.1986, blz. 40.

Verzoek van de High Court of Justice, (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) van 23 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen The queen op verzoek van 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (partner in een vennootschap), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd en 1) The Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency

(Zaak C-453/03)

(2004/C 7/35)

De High Court of Justice, (England & Wales), Queen's Bench Division Administrative Court heeft bij beschikking van 23 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op

27 oktober 2003, in het geding tussen The Queen op verzoek van 1) ABNA Ltd, 2) Denis Brinicombe (partner in een vennootschap), 3) BOCM Pauls Ltd, 4) Devenish Nutrition Ltd, 5) Nutrition Services (International) Ltd, 6) Primary Diets Ltd en 1) The Secretary of State for Health, 2) Food Standards Agency, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Zijn artikel 1, lid 1, sub b, van richtlijn 2002/2⁽¹⁾ en/of artikel 1, lid 4, van richtlijn 2002/2, voorzover dit artikel 5 quater, lid 2, sub a, van richtlijn 79/373⁽²⁾ wijzigt door de opsomming van percentages voor te schrijven, nietig wegens:

- a) het ontbreken van een rechtsgrondslag in artikel 152, lid 4, sub b, EG;
- b) inbreuk op het fundamentele eigendomsrecht;
- c) inbreuk op het evenredigheidsbeginsel?

⁽¹⁾ van het Europees Parlement en de Raad van 28 januari 2002 tot wijziging van richtlijn 79/373/EEG van de Raad betreffende het verkeer van mengvoeders en tot intrekking van richtlijn 91/357/EEG van de Commissie (PB 2002 L 63, blz. 23).

⁽²⁾ van de Raad van 2 april 1979 betreffende de handel in mengvoeders (PB L 86 van 6.4.1979, blz. 30).

Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Italiaanse Republiek

(Zaak C-456/03)

(2004/C 7/36)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 27 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Italiaanse Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door K. Banks als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Italiaanse Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 98/44/EG van het Europees Parlement en de Raad van 6 juli 1998 betreffende de rechtsbescherming van biotechnologische uitvindingen⁽¹⁾, de krachtens artikel 15 van deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;

— de Italiaanse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 30 juli 2002 verstreken.

(¹) PB L 213 van 30.7.1998, blz. 13.

Verzoek van het Tribunale di Bergamo van 3 augustus 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo Agea (Agenzia Erogazione in Agricoltura) tegen Coop Latte 2005 scarl

(Zaak C-457/03)

(2004/C 7/37)

Het Tribunale di Bergamo heeft bij beschikking van 3 augustus 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 29 oktober 2003, in het geding tussen Azienda Agricola Albergati Giovanni Angelo Agea (Agenzia Erogazione in Agricoltura) tegen Coop Latte 2005 scarl, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vraag:

Moeten artikel 1 van verordening (EEG) nr. 856/84 (¹) van 31 maart 1984 en de artikelen 1 tot en met 4 van verordening (EEG) nr. 3950/92 (²) van 28 december 1992 aldus worden uitgelegd dat heffingen op melk en zuivelproducten als administratieve sancties moeten worden aangemerkt, en moeten de producenten bijgevolg deze heffingen enkel betalen in geval zij de toegewezen quota opzettelijk of uit nalatigheid hebben overschreden?

(¹) PB L 90 van 1.4.1984, blz. 10-12.

(²) PB L 405 van 31.12.1992, blz. 1.

Verzoek van het Autonome Sektion für die Provinz Bozen van 27 september 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Parking Brixen GmbH en Gemeinde Brixen en Stadtwerke Brixen A.G.

(Zaak C-458/03)

(2004/C 7/38)

Het Autonome Sektion für die Provinz Bozen heeft bij beschikking van 27 september 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 30 oktober 2003, in het geding tussen Parking Brixen GmbH en Gemeinde Brixen en Stadtwerke Brixen A.G., het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Betreft de gunning van het beheer van de in geding zijnde betaalde openbare parkeerplaatsen een overheidsopdracht voor dienstverlening in de zin van richtlijn 92/50/EEG (¹) of een overheidsconcessie voor dienstverlening waarop de communautaire mededingingsregels, in het bijzonder de verplichting van gelijke behandeling en transparantie, moeten worden toegepast?
2. Indien het daadwerkelijk om een dienstverleningsconcessie betreffende het beheer van een plaatselijke overheidsdienst gaat, is dan de gunning van het beheer van betaalde openbare parkeerplaatsen, die krachtens artikel 44, lid 6, sub b, van Regionalgesetz nr. 1 van 4 januari 1993, gewijzigd bij artikel 10 van Regionalgesetz nr. 10 van 23 januari 1998, en krachtens artikel 88, lid 6, sub a en b, van de gecoördineerde tekst van de bepalingen betreffende het gemeentebestuur zonder openbare inschrijvingsprocedure kan plaatsvinden, verenigbaar met het gemeenschapsrecht, in het bijzonder met de beginselen van vrijheid van dienstverlening en vrijheid van mededinging, met het discriminatieverbod en de daaruit voortvloeiende verplichtingen van gelijke behandeling en transparantie, alsmede met het evenredigheidsbeginsel, wanneer het gaat om een naamloze vennootschap die krachtens artikel 115 van het Gesetzvertretende Dekret nr. 267/200 door omzetting van een speciale onderneming van de gemeente is ontstaan, waarvan het aandelenkapitaal op het tijdstip van de gunning voor 100 % in het bezit van de gemeente zelf is, maar waarvan de raad van bestuur beschikt over alle bevoegdheden voor het verrichten van normale bestuurshandelingen tot een waarde van 5 miljoen euro per transactie?

(¹) PB L 209, blz. 1.

Beroep, op 30 oktober 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-459/03)

(2004/C 7/39)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 30 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Ierland door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door P. J. Kuijper en B. Martenczuk als gemachtigden, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Hof behage:

- vast te stellen dat Ierland, door op grond van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de Zee tegen het Verenigd Koninkrijk een procedure voor de regeling van geschillen in te leiden met betrekking tot de MOX-fabriek te Sellafeld, de verplichtingen niet is nagekomen die op hem rusten krachtens de artikelen 10 en 292 EG en de artikelen 192 en 193 EA;
- Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie stelt dat Ierland de procedure tegen het Verenigd Koninkrijk heeft ingeleid zonder rekening te houden met het feit dat de Europese Gemeenschap partij is bij het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de Zee (Zeerechtverdrag). Verder is het eraan voorbijgegaan dat de door hem aangevoerde bepalingen van het Zeerechtverdrag alsmede een aantal andere door Ierland aangevoerde communautaire handelingen bepalingen van gemeenschapsrecht zijn. Door het geschil voor te leggen aan een scheidsgerecht buiten de communautaire rechtsorde heeft Ierland de in de artikelen 292 EG en 193 EA neergelegde exclusieve bevoegdheid van het Hof van Justitie geschonden. Bovendien heeft Ierland de samenwerkingsplicht op grond van de artikelen 10 EG en 192 EA geschonden.

Verzoek van het College van Beroep voor het bedrijfsleven, van 24 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Gaston Schul Douane-Expeditie B.V. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Zaak C-461/03)

(2004/C 7/40)

Het College van Beroep voor het bedrijfsleven, heeft bij het vonnis van 24 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het

Hof van Justitie op 4 november 2003, in het geding tussen Gaston Schul Douane-Expeditie B.V. en de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

1. Is een rechterlijke instantie als bedoeld in artikel 234, derde alinea, EG ingevolge die bepaling ook gehouden zich tot het Hof van Justitie te wenden met een vraag als hierna volgend over de geldigheid van bepalingen van een verordening, indien de ongeldigheid van overeenkomstige bepalingen van een andere, vergelijkbare verordening door het Hof van Justitie is vastgesteld, of kan zij eerstbedoelde bepalingen buiten toepassing laten gelet op de bijzondere overeenkomsten met de ongeldig verklaarde bepalingen?
2. Is artikel 4, leden 1 en 2, van Verordening (EG) nr. 1423/95⁽¹⁾ van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse, ongeldig voorzover het bepaalt, dat het daarin genoemde aanvullende recht in beginsel wordt vastgesteld op basis van de representatieve prijs bedoeld in artikel 1, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1423/95 en dat dit recht slechts op basis van de cif-invoerprijs van de betrokken zending wordt vastgesteld, indien de importeur daarom verzoekt?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1423/95 van de Commissie van 23 juni 1995 tot vaststelling van de uitvoeringsbepalingen voor de invoer van producten uit de sector suiker, andere dan melasse. JO L 141, van 24.6.1995, p. 16.

Beroep, op 4 november 2003 ingesteld door Koninkrijk Spanje tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak C-464/03)

(2004/C 7/41)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 4 november 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Koninkrijk Spanje, vertegenwoordigd door N. Diaz Abad, Abogado del Estado, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- verordening (EG) nr. 1438/2003⁽¹⁾ van de Commissie van 12 augustus 2003 tot vaststelling van bepalingen ter uitvoering van het gemeenschappelijk vlootbeleid als omschreven in hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad, nietig te verklaren, en

— de Commissie te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

1) Schending van wezenlijke vormvoorschriften, wegens niet-naleving van de regeling van het taalgebruik van de Raad: de Spaanse delegatie heeft geen uitnodiging in het Spaans ontvangen voor de vergadering van het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur, waar het voorstel van verordening werd besproken. Voorts heeft de Commissie op die vergadering een belangrijk amendement op haar voorstel uitsluitend in het Engels ingediend.

2) Schending van het beginsel van de hiërarchie van normen. Artikel 7, lid 1, van verordening nr. 1438/2003 schendt het bepaalde in:

— artikel 13 van verordening nr. 2371/2002, dat de lidstaten niet verplicht te garanderen dat de vangstcapaciteit in tonnage bepaalde grenzen niet overschrijdt, en

— artikel 11 van verordening nr. 2371/2002, krachtens hetwelk bij het opmaken van de balans van de toevoeging/onttrekking geen rekening wordt gehouden met de toename van de vangstcapaciteit in tonnage van de vloot.

3) Schending van het vertrouwensbeginsel: de terugwerkende kracht van de regeling kan de betrokkenen schaden.

4) Willekeur: de regeling voert zonder enige technische rechtvaardiging de periode van 2000 tot en met 2002 in als periode voor de voorafgaande in aanmerkingneming van onttrekkingen.

(1) PB L 204 van 13.8.2003, blz. 21.

Verzoek van het VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre van 29 oktober 2003 om een prejudiciële beslissing in het geding tussen Overland Footwear Ltd en The Commissioners of Customs and Excise

(Zaak C-468/03)

(2004/C 7/42)

Het VAT and Duties Tribunals, London Tribunal Centre heeft bij beschikking van 29 oktober 2003, ingekomen ter griffie van het Hof van Justitie op 6 november 2003, in het geding tussen Overland Footwear Ltd en The Commissioners of Customs and Excise, het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen verzocht om een prejudiciële beslissing over de navolgende vragen:

Wanneer een importeur bij de inkleding van goederen per vergissing een bedrag inclusief inkoopcommissie aangeeft als de voor de goederen betaalde of te betalen prijs en op de invoeraangifte per vergissing geen onderscheid maakt tussen de inkoopcommissie en de betaalde of te betalen prijs, doch nadat de goederen in het vrije verkeer zijn gebracht ten genoegen van de douaneautoriteiten aantoonbaar, dat in de voor de goederen betaalde of te betalen aangegeven prijs een bonafide inkoopcommissie was begrepen, die bij de invoer had mogen worden afgetrokken, en hij binnen een termijn van drie jaar te rekenen vanaf het tijdstip waarop de douaneschuld hem was meegedeeld, om terugbetaling van de over de inkoopcommissie betaalde rechten verzoekt, kan dan op basis van verordening nr. 2913/92 van de Raad (hierna: „douanewetboek”), inzonderheid de artikelen 29, 32 en 33 ervan, en de rechtspraak van het Hof,

1) de bonafide inkoopcommissie worden belast als onderdeel van de werkelijk voor de goederen betaalde of te betalen prijs in de zin van artikel 29 van het douanewetboek?

2) Zo niet, kan dan de bonafide inkoopcommissie worden afgetrokken van de aangegeven transactiewaarde, gelet op de artikelen 32, lid 3, en 33 van het douanewetboek?

3) Schrijft het douanewetboek, en met name artikel 78, lid 3, ervan, de douaneautoriteiten in dergelijke omstandigheden voor om in te stemmen met een wijziging van de voor de ingevoerde goederen betaalde of te betalen prijs en dus met een lagere douanewaarde?

4) Heeft de importeur bijgevolg op grond van het douanewetboek, en met name artikel 236 ervan, recht op terugbetaling van de over de inkoopcommissie betaalde rechten?

Beroep, op 17 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Helleense Republiek

(Zaak C-474/03)

(2004/C 7/43)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 17 november 2003 beroep ingesteld tegen Helleense Republiek door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia, lid van de juridische dienst.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

- vast te stellen dat de Helleense Republiek, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn ter uitvoering van richtlijn 2000/9/EG van het Europees Parlement en de Raad van 20 maart 2000 betreffende kabelbaaninstallaties voor personenvervoer⁽¹⁾, of deze bepalingen in ieder geval niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op haar rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- de Helleense Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor omzetting van de richtlijn is op 3 mei 2002 verstreken.

⁽¹⁾ PB L 106 van 3.5.2000, blz. 21.

Beroep, op 18 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-479/03)

(2004/C 7/44)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 18 november 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door M. Patakia als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2000/35/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 juni 2000 betreffende bestrijding van betalingsachterstand bij handelstransacties⁽¹⁾, en in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor uitvoering van de richtlijn is verstreken op 8 augustus 2002.

⁽¹⁾ PB L 200 van 8.8.2000, blz. 35.

Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-481/03)

(2004/C 7/45)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2003 beroep tegen Groothertogdom Luxemburg ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

De Commissie van de Europese Gemeenschappen concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾ en richtlijn 2001/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen⁽²⁾, en in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van deze richtlijnen is verstreken op 15 maart 2003.

⁽¹⁾ PB L 75 van 15.3.2001, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 75 van 15.3.2001, blz. 26.

Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Ierland

(Zaak C-482/03)

(2004/C 7/46)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2003 beroep tegen Ierland ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾, richtlijn 2001/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen⁽²⁾, en richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering⁽³⁾, of in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van deze richtlijnen is verstreken op 15 maart 2003.

- (¹) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 1.
 (²) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 26.
 (³) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 29.

Beroep, op 19 november 2003 ingesteld door Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland

(Zaak C-483/03)

(2004/C 7/47)

Bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen is op 19 november 2003 beroep tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland ingesteld door Commissie

van de Europese Gemeenschappen, vertegenwoordigd door W. Wils als gemachtigde, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het den Hove behage:

1. vast te stellen dat het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, door niet de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn voor het volgen van richtlijn 2001/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 91/440/EEG van de Raad betreffende de ontwikkeling van de spoorwegen in de Gemeenschap⁽¹⁾, richtlijn 2001/13/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 tot wijziging van richtlijn 95/18/EG van de Raad betreffende de verlening van vergunningen aan spoorwegondernemingen⁽²⁾, en richtlijn 2001/14/EG van het Europees Parlement en de Raad van 26 februari 2001 inzake de toewijzing van spoorweginfrastructuurcapaciteit en de heffing van rechten voor het gebruik van spoorweginfrastructuur alsmede inzake veiligheids certificering⁽³⁾, of in elk geval door die bepalingen niet aan de Commissie mee te delen, de krachtens deze richtlijnen op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
2. het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De termijn voor de uitvoering van deze richtlijnen is verstreken op 15 maart 2003.

- (¹) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 1.
 (²) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 26.
 (³) PB L 75 van 15.3.2001, blz. 29.

Doorhaling van zaak C-62/02⁽¹⁾

(2004/C 7/48)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 8 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-62/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland.

- (¹) PB C 109 van 4.5.2002.

Doorhaling van zaak C-163/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/49)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 14 augustus 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-163/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Bondsrepubliek Duitsland.

⁽¹⁾ PB C 156 van 29.6.2002.

Doorhaling van zaak C-326/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/50)

De president van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 30 juli 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak C-326/02: Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk Spanje.

⁽¹⁾ PB C 274 van 9.11.2002.

GERECHT VAN EERSTE AANLEG

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2003

in zaak T-65/98: Van den Bergh Foods Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Beroep tot nietigverklaring — Mededinging — Artikelen 85 en 86 EG-Verdrag (thans artikelen 81 EG en 82 EG) — Impulsijns — Terbeschikkingstelling van vrieskisten aan detailhandelaren — Exclusiviteitsbeding — Hinderpalen voor toegang tot de markt — Eigendomsrechten — Artikel 222 EG-Verdrag (thans artikel 295 EG)”)

(2004/C 7/51)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-65/98, Van den Bergh Foods Ltd, voorheen HB Ice Cream Ltd, gevestigd te Dublin (Ierland), vertegenwoordigd door M. Nicholson en M. Rowe, solicitors, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Wils en A. Whelan), ondersteund door Masterfoods Ltd, gevestigd te Dublin vertegenwoordigd door P.G.H. Collins, solicitor, en door Richmond Frozen Confectionery Ltd, voorheen Treats Frozen Confectionery Ltd, gevestigd te Northallerton (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door I.S. Forrester, QC, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 98/531/EG van de Commissie van 11 maart 1998 inzake een procedure op grond van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (Zaken IV/34.073, IV/34.395 & IV/35.436 — Van den Bergh Foods Limited) (PB L 246, blz. 1), heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, kamerpresident, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verstaat dat Van den Bergh Foods Ltd haar eigen kosten zal dragen alsmede die van de Commissie, met inbegrip van de kosten die betrekking hebben op de kortgedingprocedure.
- 3) Verstaat dat Masterfoods Ltd en Richmond Frozen Confectionery Ltd hun eigen kosten zullen dragen.

⁽¹⁾ PB C 234 van 25.7.1998.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 30 september 2003

in de gevoegde zaken T-191/98 en T-212/98 tot en met T-214/98: Atlantic Container Line AB e.a. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾

(„Mededinging — Lijnvaartconferenties — Verordening (EEG) nr. 4056/86 — Groepsvrijstelling — Individuele ontheffing — Collectieve machtspositie — Misbruik — Dienstencontracten — Toetreding tot conferentie — Aantasting van mededingingsstructuur — Intrekking van groepsvrijstelling — Geldboeten — Rechten van verdediging”)

(2004/C 7/52)

(Procestaal: Engels)

In de gevoegde zaken T-191/98 en T-212/98 tot en met T-214/98, Atlantic Container Line AB, gevestigd te Göteborg (Zweden), Cho Yang Shipping Co. Ltd, gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), DSR-Senator Lines GmbH, gevestigd te Bremen (Duitsland), Hanjin Shipping Co. Ltd, gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), Hapag Lloyd AG, gevestigd te Hamburg (Duitsland), Hyundai Merchant Marine Co. Ltd, gevestigd te Seoul (Zuid-Korea), A.P. Møller-Mærsk Line, gevestigd te Kopenhagen (Denemarken), Mediterranean Shipping Company SA, gevestigd te Genève (Zwitserland), Orient Overseas Container Line (UK) Ltd, gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), Polish Ocean Lines (POL), gevestigd te Gdynia (Polen), P & O Nedlloyd Ltd, gevestigd te Londen (Verenigd Koninkrijk), Sea-Land Service Inc., gevestigd te Jersey City, New Jersey (Verenigde Staten), Neptune Orient Lines Ltd, gevestigd te Singapore (Singapore), Nippon Yusen Kaisha, gevestigd te Tokyo (Japan), Transportación Marítima Mexicana SA de CV, gevestigd te Mexico, Tecomar SA de CV, gevestigd te Mexico (Mexico), vertegenwoordigd door J. Pheasant, N. Bromfield, M. Levitt, D. Waelbroeck, U. Zinsmeister, A. Bentley, C. Thomas, A. Nourry, M. Van Kerckhove, P. Ruttley en A. Merckx, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: R. Lyal en J. Flynn), ondersteund door European Council of Transport Users ASBL, vertegenwoordigd door M. Clough, QC, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, betreffende een verzoek tot nietigverklaring van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure betreffende de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (IV/35.134 — Trans Atlantic Conference Agreement) (PB 1999 L 95, blz. 1), heeft het Gerecht van eerste aanleg (Derde kamer), samengesteld als volgt: K. Lenaerts, kamerpresident, J. Azizi en M. Jaeger, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 30 september 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart artikel 5 van beschikking 1999/243/EG van de Commissie van 16 september 1998 inzake een procedure betreffende de toepassing van de artikelen 85 en 86 van het EG-Verdrag (IV/35.134 — Trans Atlantic Conference Agreement) nietig.
- 2) Verklaart artikel 6 van beschikking 1999/243 nietig voorzover het van toepassing is op de wederzijdse bekendmaking door verzoeksters van het bestaan en de inhoud van hun individuele dienstencontracten.
- 3) Verklaart artikel 7 van beschikking 1999/243 nietig voorzover nodig als gevolg van de nietigverklaring van de artikelen 5 en 6.
- 4) Verklaart artikel 8 van beschikking 1999/243 nietig.
- 5) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 6) Verstaat dat verzoeksters en de Commissie elk hun eigen kosten zullen dragen.
- 7) Verstaat dat the European Council of Transport Users ASBL zijn eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 71 van 27.3.1999 en C 86 van 13.3.1999.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 oktober 2003

in zaak T-148/00: The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Staatssteun — Compenserende heffing — Wijze van financiering van steunmaatregelen — Communautaire steunregeling voor katoen — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voor beroep vatbare handelingen — Weigering van Commissie om niet-nakomingsprocedure voort te zetten — Beginsel van autonomie van beroepsmogelijkheden”)

(2004/C 7/53)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-148/00, The Panhellenic Union of Cotton Ginners and Exporters, gevestigd te Thessaloniki (Griekenland), vertegenwoordigd door K. Adamantopoulos, V. Akritidis en J. Gutiérrez Gisbert, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: M. Condou en D. Triantafyllou), ondersteund door Helleense Republiek (gemachtigden: I. Chalkias en C. Tsiavou), betreffende een verzoek tot gedeeltelijke nietigverklaring van beschikking 2000/206/EG van de Commissie van 20 juli 1999 betreffende de door de Griekse Dienst voor katoen in Griekenland toegepaste steunregeling voor katoen (PB 2000, L 63, blz. 27), heeft het Gerecht (Vijfde

kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, kamerpresident, P. Lindh, J. D. Cooke, P. Mengozzi en H. Legal, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 16 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep niet-ontvankelijk.
- 2) Verwijst verzoekster in haar eigen kosten en in die van de Commissie.
- 3) Verstaat dat de Helleense Republiek haar eigen kosten zal dragen.

(¹) PB C 259 van 9.9.2000.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 oktober 2003

in zaak T-368/00: General Motors Nederland BV en Opel Nederland BV tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Mededinging — Distributie van auto's — Artikel 81 EG — Verordeningen (EEG) nr. 123/85 en (EG) nr. 1475/95 — Marktbescherming — Algemene strategie ter beperking van export — Restrictief leveringsbeleid — Restrictief bonusstelsel — Exportverbod — Geldboete — Zwaarte en duur van inbreuk — Evenredigheid — Richtsnoeren voor berekening van geldboeten”)

(2004/C 7/54)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-368/00, General Motors Nederland BV, gevestigd te Sliedrecht (Nederland), Opel Nederland BV, gevestigd te Sliedrecht, beide vertegenwoordigd door D. Vandermeersch, R. Snelders en S. Allock, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: W. Mölls en A. Whelan), betreffende, primair, nietigverklaring van beschikking 2001/146/EG van de Commissie van 20 september 2000 in een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (zaak COMP/36.653 — Opel) (PB 2001, L 59, blz. 1), en, subsidiair, nietigverklaring of vermindering van de bij deze beschikking aan verzoeksters opgelegde geldboete, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, president, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung op 21 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart nietig de beschikking van de Commissie van 20 september 2000 in een procedure op grond van artikel 81 van het EG-Verdrag (Zaak COMP/36.653 — Opel) voorzover daarin het bestaan van een met artikel 81, lid 1, EG strijdige restrictieve leveringsmaatregel wordt vastgesteld.
- 2) Vermindert het bedrag van de in artikel 3 van de bestreden beschikking aan verzoeksters opgelegde boete tot 35 475 000 euro.
- 3) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 4) Verwijst verzoeksters in vier vijfde van hun eigen kosten en vier vijfde van de kosten van de Commissie, en de Commissie in een vijfde van haar eigen kosten en een vijfde van de kosten van verzoeksters.

(¹) PB C 61 van 24.2.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 16 oktober 2003

in zaak T-47/01: Co-Frutta Soc. coop. rl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(„Beroep tot nietigverklaring — Toegang tot documenten — Besluit 94/90/EGKS, EG, Euratom — Weigering — Auteursregel — Misbruik van bevoegdheid”)

(2004/C 7/55)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-47/01, Co-Frutta Soc. coop. rl, gevestigd te Padua (Italië), vertegenwoordigd door W. Viscardini, M. Paolin en S. Donà, advocaten, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P. Stancanelli, P. Aalto en P. Wölker), betreffende een beroep tot nietigverklaring van het in de brieven van het directoraat-generaal Landbouw van 31 juli 2000 en van de secretaris-generaal van de Commissie van 5 december 2000 vervatte besluit van de Commissie waarbij de toegang tot de door verzoekster in het kader van de invoerregeling voor bananen aangevraagde documenten gedeeltelijk is geweigerd, heeft het Gerecht (Vijfde kamer), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, kamerpresident, P. Lindh en J. D. Cooke, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 16 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verklaart het beroep tot nietigverklaring van het in de brief van DG Landbouw van 31 juli 2000 vervatte besluit niet-ontvankelijk.

- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten alsook die van de Commissie zal dragen.

(¹) PB C 150 van 19.5.2001.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2003

in zaak T-255/01: Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd en Zhejiang Yankon Group Co. Ltd tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(„Dumping — Bepaling van normale waarde — Marktvoorwaarden — Vergelijkbaar land — Artikel 2, lid 7, van verordening (EG) nr. 384/96”)

(2004/C 7/56)

(Procestaal: Engels)

In zaak T-255/01, Changzhou Hailong Electronics & Light Fixtures Co. Ltd, gevestigd te Changzhou (China), Zhejiang Yankon Group Co. Ltd, voorheen Zhejiang Sunlight Group Co. Ltd, gevestigd te Shangyu (China), vertegenwoordigd door P. Bentley, QC, en F. Ragolle, advocaat, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: S. Marquardt en G.M. Berrisch), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: V. Kreuzschitz, T. Scharf en S. Meany), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1470/2001 van de Raad van 16 juli 2001 tot instelling van definitieve antidumpingrechten op de invoer van geïntegreerde elektronische compacte fluorescentielampen (CFL-i) uit de Volksrepubliek China en tot definitieve inning van de ingestelde voorlopige rechten (PB L 195, blz. 8), heeft het Gerecht (Vijfde kamer — uitgebreid), samengesteld als volgt: R. García-Valdecasas, kamerpresident, P. Lindh, J. D. Cooke, J. Pirrung en H. Legal, rechters; griffier: J. Plingers, administrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoeksters in hun eigen kosten alsmede in de kosten van de Raad.

3) *Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen.*

(¹) PB C 3 van 5.1.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 23 oktober 2003

in zaak T-279/01: Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)

(2004/C 7/57)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-279/01, Giorgio Lebedef, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bouneou en F. Fabretti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: J. Currall), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van de besluiten waarbij de Commissie ten dele afwijzend heeft beslist op de klachten waarin verzoeker vergoeding vorderde van de morele schade die hij door de vertraging bij de opstelling van zijn beoordelingsrapporten over de perioden 1995/1997 en 1997/1999 heeft geleden, en anderzijds, vergoeding van die morele schade, heeft het Gerecht (V. Tiili, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van een bedrag van 1 500 euro bovenop het bedrag van 619,73 euro dat reeds door het TABG is toegekend.*
- 2) *Verwerpt het beroep voor het overige.*
- 3) *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 3 van 5 januari 2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 oktober 2003

in zaak T-302/01: Gerhard Birkhoff tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (¹)

(Ambtenaren — Artikel 2, lid 5, van bijlage VII bij Statuut — Stopzetting van betaling van toelage voor ten laste komend meerderjarig kind dat gebrekkig is of aan ernstige ziekte lijdt — Gewettigd vertrouwen)

(2004/C 7/58)

(Procestaal: Italiaans)

In zaak T-302/01, Gerhard Birkhoff, voormalig ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, thans gepensioneerd, wonende te Weitnau (Duitsland), vertegenwoordigd door V. Salvatore, advocaat, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en A. Dal Ferro), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van het tot aanstelling bevoegd gezag van 26 september 2001 houdende afwijzing van de klacht die verzoeker had ingediend tegen het besluit van de Commissie van 4 juli 2001 tot stopzetting van de betaling aan verzoeker van de toelage voor een ten laste komend kind ten behoeve van zijn dochter, en nietigverklaring van dat besluit van 4 juli 2001, en anderzijds, vergoeding van de materiële en morele schade, heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: H. Jung, op 21 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verklaart nietig het besluit van de Commissie van 4 juli 2001 tot stopzetting per 1 juli 2001 van de betaling van de toelage voor een ten laste komend kind ten behoeve van de meerderjarige dochter van verzoeker.*
- 2) *Verstaat dat op de vordering tot schadevergoeding niet hoeft te worden beslist voorzover deze strekt tot vergoeding van de schade voortvloeiend uit het feit dat verzoekers dochter niet langer onder het ziekenfonds van de EG valt, en tot compensatie van de fiscale gevolgen van het bestreden besluit.*
- 3) *Verwerpt het beroep tot schadevergoeding voor het overige.*
- 4) *Veroordeelt de Commissie tot betaling van twee derde van de kosten van verzoeker, daaronder begrepen de kosten die op het kort geding in deze zaak zijn gevallen.*

(¹) PB C 44 van 16 februari 2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 22 oktober 2003****in zaak T-311/01: Les Éditions Albert René tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) ⁽¹⁾****(„Gemeenschapsmerk — Oppositieprocedure — Ouder gemeenschapsmerk ASTERIX — Aanvraag voor inschrijving als gemeenschapsmerk van beeldmerk dat woord „starix” bevat — Relatieve weigeringsgronden — Artikel 8, leden 1, sub b, en 5, van verordening (EG) nr. 40/94”)**

(2004/C 7/59)

(Procestaal: Duits)

In zaak T-311/01, Les Éditions Albert René, gevestigd te Parijs (Frankrijk), vertegenwoordigd door J. Pagenberg, advocaat, tegen Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) (gemachtigden: A. von Mühlendahl en G. Schneider), andere partij bij de procedure voor de kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen): Trucco sistemi di telecomunicazione SpA, gevestigd te Milaan (Italië), betreffende een beroep tegen de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) (BHIM) van 2 oktober 2001 (zaak R 1030/2000-1), heeft het Gerecht (Vierde kamer), samengesteld als volgt: V. Tiili, kamerpresident, P. Mengozzi en M. Vilaras, rechters; griffier: D. Christensen, administrateur, op 22 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Verwerpt het beroep.
- 2) Verwijst verzoekster in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 56 van 2.3.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 23 oktober 2003****in zaak T-24/02: Maddalena Lebedef-Caponi tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾****(Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)**

(2004/C 7/60)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-24/02, Maddalena Lebedef-Caponi, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bouneou en F. Fabretti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te

Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: D. Martin), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van de besluiten waarbij de Commissie ten dele afwijzend heeft beslist op de klachten waarin verzoekster vergoeding vorderde van de morele schade die zij door de vertraging bij de opstelling van haar beoordelingsrapporten over de perioden 1993/1995, 1995/1997 en 1997/1999 heeft geleden, en anderzijds, vergoeding van die morele schade, heeft het Gerecht (V. Tiili, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoekster van een bedrag van 2 500 euro bovenop het bedrag van 1 500 euro dat reeds door het TABG is toegekend.
- 2) Verwerpt het beroep voor het overige.
- 3) Verwijst de Commissie in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 109 van 4.5.2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**van 23 oktober 2003****in zaak T-25/02: Michel Sautelet tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ⁽¹⁾****(Ambtenaren — Beoordelingsrapport — Tardieve opstelling — Beroep tot schadevergoeding)**

(2004/C 7/61)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-25/02, Michel Sautelet, ambtenaar van de Commissie van de Europese Gemeenschappen, wonende te Luxemburg (Groothertogdom Luxemburg), vertegenwoordigd door G. Bouneou en F. Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: J. Currall en C. Berardis-Kayser), betreffende een beroep strekkende tot, enerzijds, nietigverklaring van de besluiten waarbij de Commissie ten dele afwijzend heeft beslist op de klachten waarin verzoeker vergoeding vorderde van de morele schade die hij door de vertraging bij de opstelling van zijn beoordelingsrapporten over de perioden 1993/1995, 1995/1997 en 1997/1999 heeft geleden, en anderzijds, vergoeding van die morele schade, heeft het Gerecht (V. Tiili, alleensprekend rechter); griffier: I. Natsinas, administrateur, op 23 oktober 2003 een arrest gewezen waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Veroordeelt de Commissie tot betaling aan verzoeker van een bedrag van 3 000 euro bovenop het bedrag van 1 500 euro dat reeds door het TABG is toegekend.*
- 2) *Verwerpt het beroep voor het overige.*
- 3) *Verwijst de Commissie in de kosten.*

(¹) PB C 118, van 18 mei 2002.

ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 21 oktober 2003

in zaak T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV tegen Raad van de Europese Unie (¹)

(Richtlijn 70/524/EEG — Communautaire vergunning, gebonden aan persoon die verantwoordelijk is voor in verkeer brengen, voor toevoegingsmiddel in diervoeding — Overgangsregeling — Intrekking van vergunning — Beroep tot nietigverklaring — Ontvankelijkheid — Voorwaarden voor intrekking — Voorzorgsbeginsel — Beginsel van gelijke behandeling, rechtszekerheid, behoorlijk bestuur en goede trouw)

(2004/C 7/62)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-392/02, Solvay Pharmaceuticals BV, gevestigd te Weesp (Nederland), vertegenwoordigd door C. Meijer, F. Herbert en M. L. Struys, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Raad van de Europese Unie (gemachtigden: M. Balta en M. Ruggeri Laderchi), ondersteund door Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigde: A. Bordes), betreffende een verzoek tot nietigverklaring van verordening (EG) nr. 1756/2002 van de Raad van 23 september 2002 tot wijziging van richtlijn 70/524/EEG van de Raad betreffende toevoegingsmiddelen in de diervoeding wat betreft de intrekking van de vergunning voor een toevoegingsmiddel en tot wijziging van verordening (EG) nr. 2430/1999 van de Commissie (PB L 265, blz. 1), heeft het Gerecht (Tweede kamer), samengesteld als volgt: N. J. Forwood, kamerpresident, en J. Pirrung en A. W. H. Meij, rechters; griffier: J. Palacio González, hoofdadministrateur, op 21 oktober 2003 een arrest waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Verwerpt het beroep.*
- 2) *Verstaat dat verzoekster haar eigen kosten alsmede die van de Raad zal dragen, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.*
- 3) *Verstaat dat de Commissie haar eigen kosten zal dragen, daaronder begrepen die welke op het kort geding zijn gevallen.*

(¹) PB C 55 van 8.3.2003.

BESCHIKKING VAN DE PRESIDENT VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG

van 9 juli 2003

in zaak T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT) tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Kort geding — Spoedeisendheid — Geen)

(2004/C 7/63)

(Procestaal: Frans)

In zaak T-288/02 R, Asian Institute of Technology (AIT), gevestigd te Pathumthani (Thailand), vertegenwoordigd door H. Teissier du Cros, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen (gemachtigden: P.-J. Kuijper en B. Schöfer), betreffende een verzoek om opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van de Commissie van 22 februari 2002 tot sluiting van een onderzoekscontract met het Center for Energy-Environment Research and Development in het kader van het programma „Asia-Invest”, heeft de president van het Gerecht op 9 juli 2003 een beschikking gegeven waarvan het dictum luidt als volgt:

- 1) *Het verzoek in het kort geding wordt afgewezen.*
- 2) *De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.*

Beroep, op 8 oktober 2003 ingesteld door Deutsche Post AG en Securicor Omega Express Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-343/03)

(2004/C 7/64)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 8 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Deutsche Post AG, gevestigd te Bonn (Duitsland) en door Securicor Omega Express Limited, gevestigd te Sutton (Verenigd Koninkrijk), vertegenwoordigd door T. Lübbig, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van de Europese Gemeenschappen van 27 mei 2003 betreffende de staatssteunmaatregel N 784/2002 — United Kingdom, „Government rural network support funding, debt payment funding and rolling working capital loan to Post Office Limited” (financiële overheidssteun voor een ruraal netwerk en voor de betaling van schulden, en hernieuwbare lening ter ondersteuning van het werkkapitaal, toegekend aan Post Office Limited), voor zover zij de bij brief van eerste verzoekster van 3 december 2002 ingeleide klachtprocedure beëindigt;
- de Commissie in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters hebben de Commissie bij brief van 3 december 2002 verzocht de structuur van kosten en opbrengsten in de sector van de postpakketten en de exprespakketten van de postonderneming Consignia plc (Royal Mail Group plc) te onderzoeken op de aanwezigheid van kruissubsidiëring.

Het beroep van verzoeksters is gericht tegen de beëindiging door de aangevochten beschikking van de door hen ingeleide klachtprocedure. In het bijzonder kanten zij zich tegen het feit dat de Commissie de op de klacht volgende procedure van onderzoek naar steunmaatregelen reeds in de fase van het vooronderzoek heeft yafgesloten door middel van de aangevochten goedkeuringsbeschikking.

Volgens verzoeksters had de Commissie, na een objectief en volledig onderzoek van het door verzoeksters in het kader van de klachtprocedure uiteengezette feitenrelaas, op ernstige moeilijkheden en twijfel aan de verenigbaarheid met de gemeenschappelijke markt van de in de klacht aangehaalde feiten moeten stoten, en had zij een formele onderzoeksprocedure dienen te openen. Verzoeksters zetten bijgevolg in hun klacht in detail uiteen dat de postpakketdienst van de Britse post niet de graad van kostendekking haalt die de Commissie in haar beschikking van 19 juni 2002 betreffende de maatregelen van de Bondsrepubliek Duitsland ten gunste van Deutsche Post AG ⁽¹⁾ eiste, en dat bijgevolg een gefundeerd vermoeden van kruissubsidiëring bestaat op het gebied van de postpakketdiensten, hetgeen in de beschikking inzake Deutsche Post als ontoelaatbare staatssteun werd aangemerkt.

Verzoeksters stellen dat de postpakketdiensten, waarover het in hun klacht gaat, in de beschikking van de Commissie slecht in ondergeschikte orde en zonder structureel onderscheid tussen elk van de bedrijfssectoren worden vermeld. De Commissie liet na te onderzoeken, of er inzake „Parcel Services” sprake is van postpakketdienstverrichtingen binnen de universele dienst, of bijvoorbeeld van verzending per expresse van postpakketten, en daarom van een sinds lange tijd geliberaliseerde sector waarbinnen de mededinging speelt.

Hierdoor vertoont de beschikking op verzoeksters' klacht inzake kruissubsidiëring binnen de sector van de postpakketten en de exprespakketten, belangrijke gebreken in de motivering (schending van artikel 253 EG).

⁽¹⁾ PB L 247, blz. 27.

Beroep, op 9 oktober 2003 ingesteld door Eugénio Branco, Lda., vennootschap in vereffening, tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-347/03)

(2004/C 7/65)

(Procestaal: Portugees)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 9 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Eugénio Branco, Lda., vennootschap in vereffening, gevestigd te Lisbon (Portugal), vertegenwoordigd door B. Belchior, advocaat.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- beschikking [C(2002)3455] van de Commissie van 23 oktober 2002, waarbij de bijdrage van het Europees Sociaal Fonds (ESF) in door de Commissie [bij beschikking C(87)0860] goedgekeurde opleidingsacties (dossier nr. 870302/P3) is verminderd en een bedrag van 13 929,57 euro van verzoekster is teruggevorderd, volledig nietig te verklaren, en
- verweerster in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster stelt dat de bestreden vermindering en teruggaveverplichting voortvloeien uit het feit dat de Commissie het verzoek om betaling van het saldo in de procedure inzake financiering door het ESF niet heeft goedgekeurd, en bepaalde door haar ingediende kosten niet heeft aanvaard.

Op 29 juni 1986 diende verzoekster bij het Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (dienst belast met de aangelegenheden van het Europees Sociaal Fonds, ressorterend onder het Portugese Ministerie van Arbeid en Sociale zekerheid; hierna: „DAFSE”) een aanvraag in om financiering van een beroepsopleidingsactie door het ESF, welke aanvraag door de Commissie werd goedgekeurd.

Later diende verzoekster bij het DAFSE een aanvraag in om betaling van het saldo van 991 009 PTE door het ESF, en van 810 226 PTE door de Portugese Staat. Het DAFSE heeft deze aanvraag bevestigd en de Commissie heeft deze bevestiging goedgekeurd bij brief nr. 4242 van 13 maart 1989, hoewel volgens haar een bedrag van 1 192 162 PTE niet voor financiering in aanmerking kwam. Op 17 februari 1998 heeft de Commissie evenwel besloten de bijdrage te schorsen.

De Portugese gerechtelijke autoriteiten hebben besloten de zaak tegen verzoekster te seponeren, waardoor op haar niet langer het vermoeden rust dat zij een onregelmatigheid heeft begaan. Niettemin heeft de Commissie de beschikking gegeven waartegen het onderhavige beroep is gericht.

Volgens verzoekster is de bestreden beschikking in strijd met verordening (EEG) nr. 2950/83 en beschikking 83/516/EEG, aangezien zij zich strikt heeft gehouden aan de voor de goedkeuring van de bijdrage van het ESF gestelde voorwaarden, en aldus „eigen subjectieve rechten” heeft verworven.

De beschikking is ook in strijd met het vertrouwens- en het rechtszekerheidsbeginsel, omdat de Commissie verzoekster bij de goedkeuringsbeschikking het recht op de bijdragen heeft verleend en bij haar de verwachting heeft gewekt dat zij deze zou ontvangen indien zij de actie volgens de overeengekomen voorwaarden uitvoerde, en omdat de bestreden beschikking reeds in 1989 had kunnen worden vastgesteld.

Ten slotte houdt de bestreden beschikking ook een ernstige schending in van het evenredigheidsbeginsel, aangezien verzoekster de uitgaven heeft verricht in de veronderstelling dat de Commissie haar verbintenissen zou nakomen.

Beroep, op 13 oktober 2003 ingesteld door Corsica Ferries France tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-349/03)

(2004/C 7/66)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 oktober 2003 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door de vennootschap Corsica Ferries France, gevestigd te Bastia (Frankrijk), vertegenwoordigd door S. Rodrigues en C. Scapel, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren de beschikking van de Commissie van 9 juli 2003 betreffende de herstructureringssteun die Frankrijk voornemens is te verlenen aan de Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée;
- verweerster te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie de herstructureringssteun die Frankrijk voornemens was te verlenen aan de Société Nationale Maritime Corse-Méditerranée, onder bepaalde voorwaarden verenigbaar met de gemeenschappelijke markt verklaard. Verzoekster komt op tegen deze beschikking en stelt dat zij wegens haar actieve deelneming aan de formele procedure van onderzoek van de steun en wegens haar concurrentiepositie op de referentiemarkt een rechtstreeks en individueel belang heeft bij de nietigverklaring van de beschikking.

Ter ondersteuning van haar beroep stelt zij ontoereikende motivering van de bestreden beschikking, kennelijke materiële fouten en kennelijk verkeerde beoordeling.

Beroep, op 13 oktober 2003 ingesteld door Wirtschaftskammer Kärnten en best connect Ampere Strompool GmbH tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-350/03)

(2004/C 7/67)

(Procestaal: Duits)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 13 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Wirtschaftskammer Kärnten en best connect Ampere Strompool GmbH, vertegenwoordigd door M. Angerer, advocaat.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- de beschikking van de Commissie van 11 juni 2003 (COMP/M.2947 — Verbund/EnergieAllianz) inzake de verenigbaarheid van een concentratie met de gemeenschappelijke markt en de EER-overeenkomst nietig te verklaren en verweerster te verwijzen in de kosten van verzoeksters.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking heeft de Commissie de concentratie van verschillende Oostenrijkse ondernemingen tot de twee ondernemingen E & S GmbH en Verbund Austrian Power Trading AG onder bepaalde voorwaarden goedgekeurd.

Volgens verzoeksters zijn E & S GmbH en Verbund Austrian Power Trading AG geen volwaardige gemeenschappelijke ondernemingen in de zin van artikel 3 van de concentratieverordening ⁽¹⁾ juncto de mededeling over het begrip volwaardige gemeenschappelijke onderneming ⁽²⁾. In het bijzonder ontbreken de gezamenlijke zeggenschap, voldoende eigen middelen, eigen rechtspersoonlijkheid en het recht om een wezenlijk deel van de stroom buiten de invloedssfeer van de moedermaatschappij te kopen en vrij op de markt te verkopen. De concentratie gaat gepaard met rechtstreekse coördinatie van gedragingen waardoor de concentratie ook volgens artikel 2, lid 4, van de verordening juncto artikel 81, leden 1 en 2, EG ongeldig is. Tot die slotsom had de Commissie bij toetsing van dit voornemen moeten komen.

Voorts, aldus verzoeksters, is ook buiten deze geplande concentratie wegens het te verwachten „groepseffect” verdere coördinatie van de gedragingen te verwachten, die eveneens krachtens artikel 81, lid 2, EG tot ongeldigheid moet leiden.

Bovendien stellen verzoeksters dat het voornemen de vrije mededinging op de Oostenrijkse elektriciteitsmarkt zeer ongunstig zal beïnvloeden en een verdere afscherming van de Oostenrijkse elektriciteitsmarkt van die van de Europese Gemeenschappen tot gevolg zal hebben, omdat daardoor de toegangdrempel tot de Oostenrijkse markt verder zal worden verhoogd. Daaraan wijzigen ook de door de Commissie gestelde voorwaarden uiteindelijk niets.

⁽¹⁾ Verordening (EEG) nr. 4064/89 van de Raad van 21 december 1989 betreffende de controle op concentraties van ondernemingen (PB 1990 L 257, blz. 13).

⁽²⁾ PB 1998, C 66, blz. 1.

Beroep, op 10 oktober 2003 ingesteld door Schneider Electric SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-351/03)

(2004/C 7/68)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Schneider Electric SA, gevestigd te Rueil-Malmaison (Frankrijk), vertegenwoordigd door M. Pittie en A. Winckler, advocaten.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de Gemeenschap te veroordelen haar een bedrag van 1 663 734 716,76 euro te betalen;
- dit bedrag in voorkomend geval te verminderen met een bedrag van ten hoogste 1 663 595,74 euro naar gelang van de uitkomst van de verzoeken om begroting van de kosten in de zaken T-310/01, T-77/02 en T-77/02 R;
- dit bedrag te vermeerderen met de sinds 4 december 2002 vervallen rente op de voet van 4 % per jaar, tot de algehele voldoening ervan;
- dit bedrag te vermeerderen met het bedrag aan belasting dat Schneider op het tijdstip van de ontvangst ervan verschuldigd zal zijn;
- de Commissie te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster in deze zaak wenst vergoeding te krijgen van de schade die zij heeft geleden ten gevolge van de wijze waarop de Commissie zaak COMP/M.2283 — Schneider Electric/Legrand, die aanleiding gaf tot de zaken T-310/01 ⁽¹⁾ en T-77/02 ⁽²⁾ heeft behandeld.

Dienaangaande stelt zij dat de Commissie in de loop van de procedure die tot de verbodsbeschikking van 10 oktober 2001 heeft geleid, talrijke fouten heeft begaan, die het Gerecht voor het merendeel als bewezen heeft verklaard. Zij stelt ook dat de Commissie in de procedure na deze verbodsbeschikking nog niet door het Gerecht geconstateerde fouten heeft begaan, waardoor de geleden schade is verergerd. Haars inziens heeft de Commissie met deze handelwijze de grenzen van haar bevoegdheid om de verenigbaarheid van een concentratie te beoordelen, kennelijk en ernstig overschreden.

Met name heeft de Commissie zich niet loyaal gedragen in de procedure die tot de beschikking van 10 oktober 2003 heeft geleid, zijn verzoeksters rechten van verdediging geschonden, zijn de relaties tussen de partijen bij de concentratie geïnstrumentaliseerd, is het recht om door een onpartijdige autoriteit te worden gehoord geschonden, was de Commissie onbuigzaam met betrekking tot de wijze waarop de op 30 januari 2002 opgelegde scheiding moest plaatsvinden, heeft zij haar exclusieve bevoegdheid ernstig en kennelijk miskend en de in november 2002 voorgestelde corrigerende maatregelen onjuist geanalyseerd.

⁽¹⁾ Arrest van het Gerecht van 22 oktober 2002, Schneider/Commissie (Jurispr. blz. II-4071).

⁽²⁾ Arrest van het Gerecht van 22 oktober 2002, Schneider/Commissie (Jurispr. blz. II-4201).

Beroep, op 15 oktober 2003 ingesteld door Giorgio Lebedef tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-352/03)

(2004/C 7/69)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 15 oktober 2003 beroep ingesteld tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen door Giorgio Lebedef, wonende te Senningerberg (Luxemburg), vertegenwoordigd door Gilles Bounéou en Frédéric Frabetti, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- verzoeker een bedrag van 5 000 euro toe te kennen ter vergoeding van de morele schade die hij heeft geleden doordat zijn beoordelingsrapport voor de periode 1999-2001 te laat is vastgesteld (te laat in zijn personeelsdossier is opgenomen);
- te beslissen over de kosten, uitgaven en honoraria en de Commissie van de Europese Gemeenschappen tot betaling daarvan te veroordelen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep beroept verzoeker zich op schending van de algemene bepalingen voor de uitvoering van artikel 43 van het Statuut, schending van het beginsel van behoorlijk bestuur en niet-inachtneming van de zorgplicht. Verzoeker stelt dat hij daardoor morele schade heeft geleden en dat er bovendien sprake is van morele intimidatie met het doel de vrijheid van vakvereniging te belemmeren.

Beroep, op 14 oktober 2003 ingesteld door Inge-Lise Nielsen tegen Raad van de Europese Unie

(Zaak T-353/03)

(2004/C 7/70)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 14 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Raad van de Europese Unie door Inge-Lise Nielsen, woonachtig te Villers-la-Ville (België), vertegenwoordigd door Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis en Etienne Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van 29 november 2002 van de plaatsvervangend secretaris-generaal van de Raad om haar naam niet te plaatsen op de lijst van ambtenaren die in het kader van de bevorderingsronde 2002 naar de rang C2 zijn bevorderd;
- verweerder in de kosten te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep stelt verzoekster dat artikel 45 van het Statuut is geschonden doordat verweerder een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt door bij het vergelijkend onderzoek van de verdienen geen rekening te houden met de verschillen in beoordeling tussen de diverse diensten van de instelling.

Beroep, op 20 oktober 2003 ingesteld door Gemma Reggimenti tegen Europees Parlement

(Zaak T-354/03)

(2004/C 7/71)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 20 oktober 2003 beroep tegen Europees Parlement ingesteld door Gemma Reggimenti, wonende te Sint-Pieters-Woluwe (België), vertegenwoordigd door C. Junion, advocaat, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Europees Parlement van 17 juli 2003 houdende weigering om verzoekster de reiskosten vanaf 6 augustus 1999 te vergoeden;
- het Europees Parlement ertoe te veroordelen verzoekster de reiskosten voor haar dochter vanaf 6 augustus 1999 te vergoeden;
- het Europees Parlement te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster, ambtenaar van het Parlement, heeft bij een rechterlijke beslissing van 6 augustus 1999 verkregen dat haar dochter haar hoofdverblijf bij haar heeft. Verzoekster en haar echtgenoot, eveneens ambtenaar, zijn bij vonnis van 21 oktober 2001, overgeschreven op 12 januari 2002, uit de echt gescheiden. Het Parlement heeft besloten verzoekster vanaf 2002, het jaar waarin de echtscheiding van kracht is geworden, nog slechts de helft van de reiskosten voor haar dochter te vergoeden.

Met het onderhavige beroep komt verzoekster op tegen dit besluit. Zij stelt dat het in strijd is met artikel 8 van bijlage VII bij het Statuut omdat haar dochter, gelet op de rechterlijke beslissing waarbij is bepaald dat zij haar hoofdverblijf bij haar moeder heeft, moet worden geacht te haren laste te zijn, zodat de volledige reiskostenvergoeding aan haar moet worden betaald.

Beroep, op 23 oktober 2003 ingesteld door Bruno Gollnisch e.a. tegen Europees Parlement

(Zaak T-357/03)

(2004/C 7/72)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 23 oktober 2003 beroep ingesteld tegen het Europees Parlement door Bruno Gollnisch, wonende te Limonest (Frankrijk), Marie-France Stirbois, wonende te Villeneuve-Loubey (Frankrijk), Carl Lang, wonende te Boulogne-Billancourt (Frankrijk), Jean-Claude Martinez, wonende te Montpellier (Frankrijk), Philip Claeys, wonende te Overijse (België) en Koen Dillen, wonende te Antwerpen (België), vertegenwoordigd door Wallerand de Saint Just, advocaat.

Verzoekers concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van het Bureau van het Europees Parlement van 2 juli 2003 en meer in het bijzonder de bepalingen waarbij het voorstel van de heer Poettering betreffende het rapport van de heer van Hulst is aangenomen houdende wijziging van de regeling van het gebruik van begrotingspost 3701;
- het Europees Parlement te verwijzen in de kosten en de honoraria van de advocaten ten belope van 10 000 euro.

Middelen en voornaamste argumenten

Na de inwerkingtreding op 1 januari 2003 van het financieel reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen⁽¹⁾ heeft het Parlement een procedure ingeleid tot wijziging van de regeling voor begrotingspost 3701, waarvan de kredieten bestemd zijn voor de financiering van de administratieve en huishoudelijke uitgaven van de fracties en de secretariaatskosten van niet-ingeschreven leden. Op 2 juli 2003 heeft het Bureau van het Parlement besloten de herziene versie van deze laatste regeling vast te stellen, onder voorbehoud van de wijziging van het reglement van het Parlement en andere wijzigingen die noodzakelijk mochten blijken na nieuw overleg.

Tot staving van hun beroep tot nietigverklaring van het besluit waarbij de nieuwe regeling is vastgesteld, voeren verzoekers om te beginnen niet-naleving aan van de vormvoorschriften voor de vaststelling van een dergelijke regeling. Zij betogen dat de nieuwe regeling hun is meegedeeld in de vorm van voorstel waarin niet is vermeld dat het om een officieel definitief document ging. Zij betogen tevens dat de bestreden handeling is vastgesteld zonder dat de commissie begrotingscontrole, aan wie om advies is verzocht, haar rapport heeft ingediend en dat bijgevolg een wezenlijke procedure is overgeslagen. Behalve deze vragen ten aanzien van de vorm, stellen verzoeksters eveneens dat de nieuwe regeling het beginsel van gelijke behandeling schendt door nieuwe uitgavencategorieën of het gebruik van personeel op basis van begrotingspost 3701 enkel voor niet-ingeschreven leden te verbieden.

⁽¹⁾ Verordening (EG, Euratom) nr. 1605/2002 van de Raad van 25 juni 2002 houdende het Financieel Reglement van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (PB L 248 van 16 september 2002, blz. 1).

Beroep, op 17 oktober 2003 ingesteld door Siegfried Krahl tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-358/03)

(2004/C 7/73)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 17 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Siegfried Krahl, wonende te Zagreb (Kroatië), vertegenwoordigd door S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis en É. Marchal, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit om niet integraal zijn verblijfskosten van 4 200 euro per maand te vergoeden;
- verweerster in de kosten te verwijzen.

- de bestreden beschikkingen van de Commissie nietig te verklaren voorzover daarbij een verdragingsrente van 8,04 % wordt toegepast;
- de Commissie te verwijzen in haar eigen kosten alsmede in die van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van zijn beroep stelt verzoeker schending van de artikelen 5 en 23 van bijlage X bij het Statuut, aangezien verweerster volgens hem niet de vergoeding van zijn verblijfskosten kan weigeren wanneer zij hem geen woning ter beschikking heeft gesteld en evenmin een alternatief heeft voorgesteld.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij beschikking van 18 juli 2001 heeft de Commissie vastgesteld dat verzoekster en zeven andere ondernemingen artikel 81 EG-Verdrag hebben geschonden door deel te nemen aan een geheel van overeenkomsten en onderling afgestemde feitelijke gedragingen in de sector van grafitelektroden. Bij dezelfde beschikking werd verzoekster een geldboete opgelegd en werd gevorderd dat deze binnen een termijn van drie maanden vanaf de betekening werd betaald, met dien verstande dat een rente van 8,04 % verschuldigd zou zijn indien de boete niet tegen de gestelde datum was betaald. Deze beschikking werd aan verzoekster betekend in de vorm van een brief de dato 23 juli 2001 waarin tevens werd aangegeven dat, indien verzoekster bij het Gerecht van eerste aanleg een procedure zou instellen tegen de oplegging van die boete, geen tenuitvoerlegging zou gebeuren zolang de zaak hangende was voor het Gerecht, op voorwaarde dat verzoekster rente van 6,04 % betaalt over het bedrag van de boete en zorgt voor een bankgarantie voor het bedrag van de boete. Verzoekster diende bij de Commissie opmerkingen daarover in en stelde andere betalingsvoorwaarden voor, maar deze werden bij brief van 9 augustus 2001 door de Commissie verworpen. Tevens stelde verzoekster een procedure in tegen de beschikking van 18 juli 2001 waarbij de boete werd opgelegd ⁽¹⁾. Andere door verzoekster ingediende voorstellen inzake betalingsfaciliteiten werden door de Commissie verworpen bij brieven van 18 augustus 2003, 11 september 2003 en 18 september 2003.

Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door GRAFTECH INTERNATIONAL LTD tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-359/03)

(2004/C 7/74)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 oktober 2003 beroep tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen ingesteld door GRAFTECH INTERNATIONAL LTD, gevestigd te Wilmington, Delaware (Verenigde Staten van Amerika), vertegenwoordigd door K. P. E. Lasok QC en B. Hartnett, advocaten, domicilie gekozen hebbende te Luxemburg.

Met het onderhavige beroep komt verzoekster op tegen alle beschikkingen over betalingsvoorwaarden. Zij voert aan dat de Commissie blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat zij geen andere zekerheidsstelling dan een bankgarantie kon aanvaarden. Voorts stelt verzoekster dat de beschikking van 18 augustus 2003 het evenredigheidsbeginsel schendt, omdat geen juist evenwicht tussen de belangen van de partijen werd bereikt, en in het bijzonder verzoeksters belang bij het verlenen van een pand op haar onbezwaarde activa in plaats van de door de Commissie gevorderde bankgarantie. Verzoekster beroept zich tevens op kennelijke feitelijke vergissingen van de Commissie met betrekking tot de vaststelling door deze laatste dat verzoekster niet heeft aangetoond dat zij niet kan voldoen aan de beschikking van de Commissie, alsmede met betrekking tot de beoordeling door de Commissie van verzoeksters financiële positie en de waarde van het pand dat verzoekster heeft aangeboden. Verder stelt verzoekster dat de beschikkingen van de Commissie kennelijk onjuist zijn op het punt van de toepasselijke rentevoeten en dat de Commissie wezenlijke vormvoorschriften heeft geschonden, omdat zij verzoekster niet in de gelegenheid heeft gesteld om te worden gehoord alvorens te beslissen, de eerste beschikking van 18 juli 2001 ten uitvoer te leggen.

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- de bestreden beschikkingen van de Commissie van 18 juli 2001, 23 juli 2001, 9 augustus 2001, 18 augustus 2003, 11 september 2003 en 18 september 2003 nietig te verklaren voorzover daarbij wordt gevorderd dat GTI de krachtens de beschikking van 18 juli 2001 op haar rustende verplichtingen nakomt of een bankgarantie stelt of imminente executie van de beschikking van 18 juli 2001 vanaf september 2003 aanvaardt;
- de bestreden beschikkingen van de Commissie nietig te verklaren voorzover daarbij rente van 6,04 % wordt toegepast terwijl de actuele marktrentevoeten aanzienlijk lager zijn;

⁽¹⁾ Zaak T-246/01, PB 2002, C 17, blz. 16.

Beroep, op 27 oktober 2003 ingesteld door P. Vanlangendonck tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-361/03)

(2004/C 7/75)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 27 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door P. Vanlangendonck, wonende te Overijse (België), vertegenwoordigd door B. Laurent, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- de wettigheid te toetsen van de beslissing van 17 juli 2003 van de directeur a.i. van het EPSO, in zijn hoedanigheid van tot aanstelling bevoegd gezag (TABG), waarvan kennis is gegeven bij brief van 25 juli 2003, welke op 28 juli 2003 is ontvangen, om geen gevolg te geven aan de op 27 maart 2003 bij DG ADMIN B.2 — Administratieve eenheid Beroep ingekomen klachten nrs. R/134/03 en R/139/03 strekkende tot nietigverklaring of rechtzetting van de bekendmaking van een lijst van voor vergelijkend onderzoek COM/A/10/01 geslaagde kandidaten, welke kennelijk door fouten of onregelmatigheden is aangetast;
- de wettigheid te onderzoeken van de weigering door de voorzitter van de jury van het vergelijkend onderzoek COM/A/10/01 en het TABG om uitleg en relevante objectieve informatie te verstrekken;
- verweerster te veroordelen tot betaling aan verzoeker van een schadevergoeding van 400 000 euro wegens de geleden schade (onder voorbehoud van verhoging of verlaging tijdens de procedure).

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in deze zaak komt op tegen de weigering van de administratie om de lijst van voor vergelijkend onderzoek COM/A/10/01 geslaagde kandidaten nietig te verklaren of recht te zetten, welke lijst volgens hem door fouten of onregelmatigheden is aangetast, en om de door verzoeker gevraagde informatie te verstrekken, waardoor hij in staat zou zijn om uit te maken of hij al dan niet op basis van zijn nationaliteit is gediscrimineerd tijdens de beoordeling van de resultaten en het verloop van de mondelinge proef van voormeld vergelijkend onderzoek.

Tot staving van zijn vordering, voert verzoeker aan dat:

- er sprake is van een kennelijke verkeerde rechtsopvatting of van een kennelijke feitelijke dwaling, omdat de jury 156 laureaten op de lijst heeft geplaatst, in plaats van 150 laureaten, zoals in de aankondiging van vergelijkend onderzoek was bepaald;

- het beginsel van de rechtstaat en het EG-Verdrag is geschonden, aangezien de directeur van het EPSO, in strijd met het standpunt van de voorzitter van de jury, heeft erkend dat volgens de aankondiging van vergelijkend onderzoek een ex aequo bij de mondelinge proef niet mogelijk was, terwijl het vaste rechtspraak is dat de jury zich moet houden aan de tekst van de aankondiging van vergelijkend onderzoek;
- het beginsel van gelijke behandeling van de kandidaten is geschonden. Verzoeker vraagt zich in dit verband af, waarom de jury, die zich uitstekend van zijn taak heeft gekweten bij de selectie en vergelijking op basis van hun verdiensten van de nrs. 1 tot en met 149 op de lijst van geslaagde kandidaten, plots niet in staat bleek om zeven ex aequo kandidaten te vergelijken en een selectie te maken.

Beroep, op 4 november 2003 ingesteld door Rafaël de Bustamante Tello tegen de Raad van de Europese Unie

(Zaak T-368/03)

(2004/C 7/76)

(Procestaal: Spaans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 4 november 2003 beroep ingesteld tegen de Raad van de Europese Unie door Rafaël de Bustamante Tello, domicilie gekozen hebbende te Brussel (België), vertegenwoordigd door D. Ramon García-Gallardo en D. Dominguez Pérez, advocaten.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het besluit van de Raad van 28 juli 2003 tot afwijzing van de klacht van 14 april 2003, waarbij hem geen recht op een ontheemdingstoelage en dus op andere daarmee samenhangende vergoedingen is toegekend;
- verzoekster te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker in deze procedure verzet zich ertegen dat het tot aanstelling bevoegd gezag hem geen recht op de ontheemdingstoelage en andere daarmee samenhangende vergoedingen (art. 4 van bijlage VII van het Statuut) heeft toegekend.

Ter ondersteuning van zijn vordering voert verzoeker aan:

- Schending van het recht en kennelijke onjuiste beoordeling van de feiten doordat in het bestreden besluit het door hem voor een Delegación de Comunidad Autónoma de Murcia te Brussel verrichte werk niet wordt beschouwd als „dienstverrichting voor een staat” in de zin van het Statuut als uitzondering op de referentieperiode. Subsidiar stelt hij dat verweerder in het bestreden besluit ten onrechte tot de conclusie is gekomen dat het centrum van zijn belangen en zijn gebruikelijke woonplaats zich te Brussel bevonden en niet te Murcia.
- Schending van het beginsel van gelijke behandeling doordat het tot aanstelling bevoegd gezag substantieel identiek persoonlijke situaties ongelijk behandelt.

zekerheid voorzienbare dreigende schade, zelfs al kan de schade niet nauwkeurig worden geraamd;

- de Commissie in de kosten van het geding te verwijzen.

Middelen en voornaamste argumenten

Bij de bestreden beschikking in casu wordt het verzoek van verzoeksters afgewezen om hars te schrappen uit de lijst van gevaarlijke stoffen in bijlage I van richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen ⁽¹⁾.

Tot staving van hun beroep voeren verzoeksters aan dat de bestreden beschikking onrechtmatig is omdat werd besloten hars in de lijst op te nemen op basis van testresultaten met betrekking tot een verschillende stof, namelijk geoxideerd hars. Verder voeren zij aan dat de betrokken classificatie niet steunt op de conclusie van het wetenschappelijk onderzoek dat is uitgevoerd krachtens richtlijn 67/548, en uitgaat van de onjuiste premisse dat hars altijd geoxideerd hars voortbrengt en dat laatstgenoemde stof huidirritaties veroorzaakt bij normaal gebruik. Verzoeksters betogen tevens dat de bestreden beschikking onwettig is omdat zij is gebaseerd op het „voorzorgsbeginsel” dat niet van toepassing is op beschikkingen die zijn gebaseerd op een inschatting van het risico, dat de bestreden beschikking het EG-Verdrag schendt aangezien zij geen rekening houdt met nieuw, geavanceerd bewijsmateriaal inzake geoxideerd hars en, tot slot, dat de bestreden beschikking ook fundamentele beginselen van gemeenschapsrecht schendt, meer in het bijzonder de beginselen van rechtszekerheid, bescherming van het gewettigd vertrouwen en evenredigheid.

Beroep, op 29 oktober 2003 ingesteld door Arizona Chemical BV, Eastman Belgium BVBA, Resinall Europe BVBA en Cray Valley Iberica SA tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-369/03)

(2004/C 7/77)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 29 oktober 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Arizona Chemical BV, Almere, Nederland, Eastman Belgium BVBA, Kallo, België, Resinall Europe BVBA, Brugge, België, en Cray Valley Iberica SA, Madrid, Spanje, vertegenwoordigd door Claudio Mereu en Koen Van Maldegem, advocaten.

Verzoeksters concluderen dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren beschikking D(2003)430245 van de Commissie van 20 augustus 2003;
- te verklaren dat de opname van hars in bijlage I van richtlijn 67/548/EEG van de Raad van 27 juni 1967 betreffende de aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inzake de indeling, de verpakking en het kenmerken van gevaarlijke stoffen, onrechtmatig is;
- subsidiar, te verklaren dat de opname van hars in bijlage I niet van toepassing is op verzoeksters ingevolge artikel 241 EG-Verdrag;
- verzoeksters te vergoeden voor schade als gevolg van de vaststelling van de bestreden beschikking, ten belope van een provisioneel bedrag van 1 euro; of, subsidiar, de Commissie aansprakelijk te stellen voor met voldoende

⁽¹⁾ PB P 196 van 16.8.1967, blz. 1; Bijzondere uitgave in het Engels: Serie I Hoofdstuk 1967 blz. 234.

Beroep, op 10 november 2003 ingesteld door Y. Mahieu tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-372/03)

(2004/C 7/78)

(Procestaal: Frans)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 10 november 2003 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door Y. Mahieu, wonende te Brussel, vertegenwoordigd door L. Vogel, advocaat.

Verzoeker concludeert dat het het Gerecht behage:

- nietig te verklaren het stilzwijgende afwijzende besluit dat het TABG eventueel kan worden geacht te hebben genomen op verzoekers klacht van 29 oktober 2002, waarbij hij verzocht om intrekking van een besluit van 6 augustus 2002 houdende afwijzing van een op 24 januari 2002 op basis van artikel 24 en artikel 90, lid 1, van het Statuut ingediend verzoek om bijstand en vergoeding;
- voorzover nodig, ook dit besluit van 6 augustus 2002 nietig te verklaren, waartegen voormelde klacht van 29 oktober 2002 was gericht;
- verweerster te veroordelen tot betaling van een vergoeding van 50 000 euro, onder uitdrukkelijk voorbehoud van verhoging, verlaging of latere nadere precisering;
- verweerster te verwijzen in de kosten van het geding en in de voor de procedure gemaakte onontbeerlijke kosten, met name de kosten van domiciliëring, verplaatsing en verblijf alsook het honorarium van de advocaat.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeker heeft bij de Commissie een verzoek ingediend tot bijstand en opening van een onderzoek over en betaling van schadevergoeding wegens pesten op het werk waarvan hij het slachtoffer was binnen Eurostat.

Verzoeker baseert zijn vordering op een kennelijke beoordelingsfout in het besluit tot afwijzing van zijn verzoek, schending van het vertrouwensbeginsel en van de zorgplicht en ten slotte schending van het beginsel van gelijke behandeling en van het recht op een normale ontwikkeling van een loopbaan.

Doorhaling van zaak T-68/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/79)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-68/02: Masdar (UK) Ltd. tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 131 van 1.6.2002.

Doorhaling van zaak T-131/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/80)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 2 oktober 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-131/02: Travelex Global and Financial Services Ltd en Interpayment Services Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 169 van 13.7.2002.

Doorhaling van zaak T-159/02 ⁽¹⁾

(2004/C 7/81)

(Procestaal: Engels)

De president van de Vijfde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 15 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-159/02: Masdar (UK) Ltd tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 202 van 24.8.2002.

Doorhaling van zaak T-162/03 ⁽¹⁾

(2004/C 7/82)

(Procestaal: Frans)

De president van de Vierde kamer van het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen heeft bij beschikking van 30 september 2003 de doorhaling in het register gelast van zaak T-162/03: Pascal Millot tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen.

⁽¹⁾ PB C 171 van 19.7.2003.

III

(Bekendmakingen)

(2004/C 7/83)

Laatste publicatie van het Hof van Justitie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

PB C 304 van 13.12.2003

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 289 van 29.11.2003

PB C 275 van 15.11.2003

PB C 264 van 1.11.2003

PB C 251 van 18.10.2003

PB C 239 van 4.10.2003

PB C 226 van 20.9.2003

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
